

فبرنامه ایران و چین

گردآورنده: کمیته اقتصادی - بازرگانی، انجمن دوستی ایران و چین / www.ircfa.ir

اخبار ، رویدادها ، وقایع روزانه ، مقالات تحلیلی ، علمی ، پژوهشی در مورد کشور چین و روابط دو جانبه که در رسانه های ایران انتشار یافته ، جمع آوری و از طریق این خبرنامه به علاقمندان بصورت محدود اطلاع رسانی میگردد.

انتشار مطالب خبری و تحلیلی رسانه های داخلی و خارجی لزوما به معنای تایید محتوای آن نیست و صرفا جهت اطلاع کاربران از فضای رسانه ای بازنشر می شود.

بسمه تعالی

بیست و سه خبر و مقاله در مورد چین در جراید و خبرگزاریهای ایران

دوشنبه ۱۳۹۹/۰۴/۳۰

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله فرمودند:

مَنْ أَرَادَ اللَّهَ بِهٍ خَيْرًا رَزَقَهُ اللَّهُ خَلِيلاً صَالِحاً؛

هر کس که خداوند برای او خیر بخواهد، دوستی شایسته نصیب وی خواهد نمود

نهج الفصاحه، ح ۳۰۶۴

جان نباشد جز **خبر** در آزمون هر که را افزون **خبر** جانش فزون

اقتضای جان تو، ای دل **آگهیست** هر که **آگه** تر بود جانش قویست

حضرت جلال الدین محمد بلخی

درخت دوستی بنشان که کام دل به بار آرد نهال دشمنی برکن که رفج بی شمار آرد

حضرت خواجه شمس الدین محمد حافظ شیرازی

فهرست سرخط اخبار امروز، ۳۰ / تیر / ۱۳۹۹:

- روزنامه دنیای اقتصاد:

۱. به منظور یکپارچه سازی بازارهای پراکنده / چین بازار اوراق قرضه و بازار بین بانکی را ادغام می کند
۲. هوآوی در کانون نزاع
۳. رویارویی ایدئولوژیک
۴. دیوار برلین مجازی
۵. یا «با ما» یا «علیه ما»

- خبرگزاری جمهوری اسلامی ایران (ایرنا):

۶. ۲۹ تیرماه ۱۳۹۹؛ ثبات نرخ رسمی ۴۷ ارز
۷. سفیر ایران در چین: کمک به تنگ کردن حلقه تحریم های آمریکا غیر قابل پذیرش است
۸. توافق بُرد - بُرد، ره آورد اتحاد راهبردی ایران و چین
۹. راز دسیسه ها علیه سند همکاری ایران و چین
۱۰. تحلیلگر چینی: باید مراقب بدخواهان همکاری چین و ایران بود
۱۱. پایگاه تحلیلی مدرن پالیسی: برنامه راهبردی ایران و چین نقش مهمی در توسعه جنوب آسیا خواهد داشت
۱۲. راهیابی فیلم کوتاه «خداحافظ المپیک» به دو رویداد بین المللی
۱۳. مخالفان توافق با چین از چه چیز نگرانند؟

۱۴. واکنش تلویزیون چین به حمله رسانه های غربی به برنامه همکاری تهران و

پکن

۱۵. چالش آمریکا در مقابله با «حلقه طلایی»

۱۶. تلاش های آمریکا برای رقابت با چین در آسیای مرکزی

۱۷. هواپیمای خدمات پزشکی چین اولین مأموریت خود را انجام داد

- خبرگزاری صدا و سیما:

۱۸. گفت و گوی ویژه خبری؛ اما و اگرهای همکاری ۲۵ سال ایران و چین

۱۹. گسترش کرونا در سین کیانگ و اعمال محدودیت های شدید

۲۰. ۸ برابر قیمت سال گذشته / افزایش قیمت باور نکردنی بلیت هواپیما در مسیر

چین

۲۱. برگزاری نمایشگاه های عرضه و فروش محصولات صنایع دستی در چین و ایتالیا

- باشگاه خبرنگاران:

۲۲. قرارداد ۲۵ ساله ایران و چین؛ بایدهای رئالیستی و نبایدهای لیبرالی

- بولتن نیوز:

۲۳. سرپرست وزارت صمت: سند ۲۵ ساله ایران و چین می تواند توسعه صنعتی

کشور را محقق کند

خبرنامه:

- حدیث هفته (۱۸): از امام محمد تقی، جواد الائمه، که سلام خدا بر او

و خاندانش باد: «خصلت های جلب محبت» (بمناسبت سالگرد شهادت جواد الائمه علیه

السلام)

- روزنامه دنیای اقتصاد:

به منظور یکپارچه سازی بازارهای پراکنده / چین بازار اوراق قرضه و بازار بین بانکی را ادغام می کند

بانک مرکزی چین اعلام کرد که این کشور با هدف مرکزیت بخشیدن به بازارهای پراکنده اوراق قرضه و تسهیل انتقال سیاست پولی و مدیریت اقتصاد کلان، بازار بین بانکی و اوراق بهادار را به یکدیگر متصل می کند. به گزارش اینستا از رویترز، بانک مرکزی چین در بیانیه ای اعلام کرد که سرمایه گذاران واجد شرایط اجازه خواهند داشت از طریق «زیرساخت اتصال»، اوراق بهادار قابل داد و ستد در بانک های یکدیگر را خرید و فروش کنند. بازار بین بانکی اوراق بهادار چین که در سال ۱۹۹۷ شکل گرفت و تحت نظارت بانک مرکزی چین فعالیت می کند، از حیث انتشار و حجم داد و ستد به مراتب بزرگ تر از بازار اوراق بهادار است. بازار اوراق بهادار چین تحت نظارت کمیسیون تنظیم مقررات اوراق بهادار این کشور قرار داشته و سرمایه گذاری از دلان گرفته تا صندوق های سرمایه گذاری و اشخاص را در دل خود جای داده است. تا پایان سال ۲۰۱۹، حجم کلی اوراق بهادار داد و ستد شده به ۹۹ / ۱ تریلیون یوان (۱۴۲ میلیارد دلار) رسید و سهم اوراق بهادار بین بانکی ۴ / ۸۶ تریلیون یوان یا ۲ / ۸۷ درصد از کل اوراق بود. بانک مرکزی چین در سال ۲۰۱۸ اقدام به یکپارچه سازی رتبه اعتباری اوراق کرد و اولین قدم را در راستای برداشتن موانع میان این دو بازار برداشت.

هوآوی در کانون نزاع

ناتاشا توراکسی ان بی سینتس در روابط چین و ایالات متحده از اوایل استقرار ترامپ در کاخ سفید آغاز شد و طی دو سال اخیر این تنش ها عموماً در حوزه مبادلات تجاری بوده است، اما طی چند ماه گذشته، همزمان با همه گیری ویروس کرونا در جهان، بر شدت تنش ها و زمینه های آن افزوده شده است. از سال گذشته دولت ترامپ بر اقدامات خود علیه شرکت هوآوی چین افزوده و طی این مدت فشارها بر شرکت یادشده افزایش یافته است. هدف آمریکا مهار فعالیت های این شرکت است. شرکت هوآوی در حوزه تولید تجهیزات مخابراتی فعالیت می کند و قصد داشته در سراسر جهان شبکه های نسل پنجم اینترنت را نصب و راه اندازی کند. ترامپ اقداماتی برای جلوگیری از تحقق این هدف و نیز قطع دسترسی شرکت هوآوی به فناوری آمریکا انجام داده است. این تنش ها که به نظر می رسد در آینده شدت پیدا خواهد کرد بر دیگر اقتصادهای جهان اثراتی خواهد داشت. آمریکا و چین بزرگ ترین اقتصادهای جهان هستند و روابط گسترده تجاری با اغلب کشورها دارند. وزیر خارجه امارات می گوید: «فقط امارات نیست که درباره رویارویی خصومت آمیز چین و ایالات متحده نگران است. هر بار که رویارویی بین آنها رخ می دهد بازارها دچار تزلزل می شوند. بدون شک این تنازع بین دو قدرت بزرگ جهان ادامه پیدا خواهد کرد و چنین رویارویی هایی تا اندازه ای طبیعی است، اما فکر می کنم منافع ما در این است که این منازعات محدود باشد. در این حالت رقابت های یاد شده سبب لطمه وارد کردن به اقتصاد از پیش دچار ضعف جهان نخواهد شد». سخنان وزیر خارجه امارات پس از تنش های اخیر بین واشنگتن و پکن بر سر مسائل مختلف از جمله همه گیری ویروس کرونا مطرح شده است. آمریکا چین را در زمینه شیوع گسترده این ویروس در جهان مقصر می داند و چین این نوع ادعاها را همواره رد کرده است. همزمان با نزدیک شدن زمان برگزاری انتخابات ریاست جمهوری در آمریکا در ماه نوامبر و شدت پیدا کردن مواضع ضدچینی در واشنگتن، درباره افق مذاکرات تجاری بین دو کشور ابهام ها و تردیدهایی عمیق پدید آمده است. هر خبر از به خطر افتادن توافق تجاری ماه ژانویه بر بازارهای مالی آمریکا و دیگر اقتصادهای بزرگ اثرات منفی بر جا می گذارد. اواسط ماه گذشته گزارش خبرگزاری فارس نیز درباره لغو توافق تجاری چین و آمریکا زمینه سقوط شاخص های مالی را فراهم کرد. پس از آنکه اعلام شد آن توافق لغو

نخواهد شد، بار دیگر شاخص‌ها رشد کردند. در هر حال طی ماه‌های اخیر بر شدت بی‌اعتمادی دو طرف به هم افزوده شده است و این وضعیت برای دیگر کشورها خوشایند نیست. روابط پرتنش چین و آمریکا یک عامل نگرانی برای امارات است، زیرا این کشور با هر دو قدرت بزرگ جهان روابط گسترده‌ای دارد. امارات هم‌پیمان سیاسی و نظامی آمریکاست و روابط اقتصادی آن با چین در حال گسترش است. سال ۲۰۱۶ چین بزرگ‌ترین سرمایه‌گذار خارجی در خاورمیانه بود. تجارت بین چین و آمریکا برای اقتصاد جهان اهمیت بسیار بالایی دارد. هر دو کشور قطب‌های بزرگ زنجیره بین‌المللی عرضه هستند و تحول در اقتصاد آنها بر بازارهای مالی، بازار مواد خام و تجارت جهانی اثرات بزرگ و فراگیری دارد. وزیر خارجه امارات می‌گوید: «به عقیده من نگرانی ما درباره رویاری چین و آمریکا یک نگرانی بین‌المللی است یعنی همه کشورها درباره این موضوع نگران هستند. تقریباً تمامی کشورها با چین روابط عظیم مالی، تجاری و سرمایه‌گذاری دارند. ما مثل بسیاری از کشورها معتقدیم آمریکا شبکه گسترده‌ای از هم‌پیمان‌ها را در جهان دارد و تنش‌ها بین چین و آمریکا بر همه جهان اثر می‌گذارد. ما مایلیم روابط دو کشور به سمت همکاری برود. ما مجبوریم شرایط کنونی را مدیریت کنیم و این بسیار دشوار است. رویاری چین و آمریکا یک موضوع بسیار مهم است.» اقتصاددان‌ها معتقد نیستند چین و آمریکا بتوانند به فاز دوم توافق تجاری دست پیدا کنند. آنها هشدار داده‌اند که تداوم تنش‌ها و اعمال تعرفه، برای روند از پیش کند بهبود شرایط اقتصاد جهان یک مانع بزرگ خواهد بود.

روبارویی ایدئولوژیک

پل موزورنیویورک تایمز ایالات متحده یک به یک به پایه‌های برنامه رئیس‌جمهوری چین برای تبدیل کردن این کشور به یک ابرقدرت ضربه زده است. طی یک هفته، دولت آمریکا تحریم‌هایی به دلیل سیاست‌های چین در قبال هنگ‌کنگ علیه پکن اعمال کرد. از سوی دیگر تدابیری برای قطع دسترسی چین به فناوری آمریکا اتخاذ شده و این یک اقدام برای محدود کردن نوآوری در چین است. ایالات متحده همچنین از هم‌پیمان‌های خود خواسته روابطشان را با چین در حوزه فناوری قطع کنند. دوشنبه هفته گذشته آمریکا ادعاهای پکن درباره دریای جنوبی چین را به چالش کشید و زمینه برای رویاری شدیدتر فراهم شد. یک روز بعد، ترامپ گفت مصوبه‌ای که مقامات چین را به دلیل تصویب قانون جدید امنیت ملی برای هنگ‌کنگ مجازات می‌کند امضا کرده و این مصوبه به قانون تبدیل شده است. همچنین ترامپ با یک فرمان اجرایی وضعیت ویژه تجاری هنگ‌کنگ در مبادلات تجاری با آمریکا را لغو کرد. تحلیلگر موسسه بروکینگز در واشنگتن می‌گوید: «شکاف قدرت در حال کمتر شدن و شکاف ایدئولوژی در حال بزرگ‌تر شدن است. چین و ایالات متحده با سرعت بیشتر در حال حرکت در مسیر یک تقابل ایدئولوژیک هستند که سال‌ها در حال شکل‌گیری بود. این تقابل کجا پایان خواهد یافت؟» طی سال‌های متممادی مقامات سیاسی و مورخان این ایده را که یک جنگ سرد جدید بین ایالات متحده و چین در حال شروع است نادیده گرفته‌اند. آنها همواره این‌گونه استدلال می‌کردند که شرایط کنونی جهان با شرایطی که در دوران جنگ سرد بین آمریکا و شوروی سابق وجود داشت تفاوت دارد و جهان کنونی در هم‌تنیده‌تر از آن است که بتوان آن را به بلوک‌های ایدئولوژیک تقسیم‌بندی کرد، اما حالا خطوط در حال ترسیم هستند و روابط در مسیر گسسته شدن قرار دارند در نتیجه زمینه برای یک رویاری با ویژگی‌های بسیار شبیه ویژگی‌های دوران جنگ سرد گذشته فراهم می‌شود و البته خطرات این رویاری مانند جنگ سرد بزرگ خواهد بود. همزمان با آنکه چین و ایالات متحده بر سر فناوری و حوزه نفوذ به نزاع می‌پردازند، با همان ریسک تبدیل شدن اختلافات کوچک به نزاعی نظامی مواجهند. در حال حاضر روابط دو کشور مملو از بی‌اعتمادی عمیق و خصومت است. هنگامی که دو قدرت بزرگ بر سر برتری رقابت می‌کنند به ویژه در حوزه‌هایی که منافعشان در تضاد قرار می‌گیرد تنش‌ها پدید می‌آیند و شدت پیدا می‌کنند. در حوزه فضای سایبری، تنگه تایوان، دریای جنوب چین و حتی خلیج فارس چنین شرایطی برای تنش بین دو طرف

فراهم است. همه‌گیری ویروس کرونا و اقدامات اخیر چین در مرزهای این کشور بر شدت تنش‌ها افزوده به شکلی که غلبه بر آن دشوارتر شده است و در این میان تفاوتی ندارد در انتخابات ریاست جمهوری ماه نوامبر آمریکا چه کسی پیروز شود. از دید پکن، این ایالات متحده است که سبب شده روابط دو کشور به پایین‌ترین سطح از سال ۱۹۷۰ برسد. در آن سال چین و آمریکا روابط دیپلماتیک خود را از سر گرفتند. برخی تحلیلگران معتقدند سیاست کنونی آمریکا در قبال چین بر محاسبات غلط استراتژیک که احساسات در آن نقشی بزرگ دارد مبتنی است: به نظر آمریکا هرگونه سرمایه‌گذاری چین با انگیزه‌های سیاسی انجام می‌شود، تک‌تک دانشجویان چین جاسوس هستند و هر پیشنهاد همکاری، طرحی با اهداف پنهان است. ساختار سیاسی داخلی در هر دو کشور این نوع دیدگاه‌ها را تقویت کرده و زمینه برای شدت یافتن تنش‌ها فراهم شده است. رئیس موسسه شرق آسیا در دانشگاه سنگاپور می‌گوید: «در حال حاضر چه نوع همکاری‌هایی بین ایالات متحده و چین وجود دارد؟ در واقع هیچ همکاری مهمی مشاهده نمی‌شود». همه‌گیری ویروس کرونا نیز بر تنش‌ها افزوده است به ویژه در ایالات متحده. ترامپ چین را در زمینه شیوع کرونا مقصر می‌داند و پکن دولت آمریکا را به استفاده از موضوع یاد شده برای منحرف کردن توجهات از ناکامی‌های واشنگتن در مهار این ویروس متهم می‌کند. ترامپ هفته قبل در یک سخنرانی، همه‌گیری ویروس کرونا را مشکلی توصیف کرد که از چین به آمریکا سرایت کرده و گفت چین می‌توانست از آن جلوگیری کند. هر دو کشور کشورهای دیگر را وادار می‌کنند طرف آنها را بگیرند. برای مثال دولت آمریکا به هم‌پیمان‌های این کشور فشار وارد کرده تا شرکت هوآوی چین را از پروژه‌های شبکه نسل پنجم اینترنت خود حذف کنند. استرالیا و انگلستان در مسیر موردنظر آمریکا در حرکت هستند. و چین که به دلیل اقدامات در هنگ‌کنگ و شین جیانگ، تحت فشار است از کشورهای خواسته آشکارا از پکن طرفداری کنند. در شورای حقوق بشر سازمان ملل ۵۲ کشور از بلاروس گرفته تا زیمبابوه، بیانیه‌ای در حمایت از قانون جدید امنیت ملی چین که برای هنگ‌کنگ تصویب شده امضا کردند. تنها ۲۷ کشور در این شورا از قانون یاد شده انتقاد کردند. اکثر آنها کشورهای اروپایی هستند. ژاپن، نیوزیلند و استرالیا نیز چنین دیدگاهی دارند. در دوران اوج جنگ سرد بین آمریکا و شوروی، چنین بلوک‌بندی‌هایی مشاهده می‌شد. چین از قدرت اقتصادی عظیم خود به عنوان ابزار سیاسی بهره برده است. برای مثال پکن واردات گوشت و برخی محصولات کشاورزی را از استرالیا متوقف کرده، زیرا دولت این کشور خواستار تحقیقات بین‌المللی درباره منشأ شیوع ویروس کرونا شده است. هفته گذشته پکن اعلام کرد شرکت هوافضایی آمریکا یعنی لاکهید مارتین را به دلیل فروش سلاح به تایوان تحریم می‌کند. در حالی که توجه جهان به بحران همه‌گیری ویروس کرونا معطوف است چین به اعمال قدرت نظامی اقدام می‌کند. ماه‌های آوریل و می چین و هند در مرزهای مورد مناقشه دو کشور درگیر شدند و این تنش‌ها در نهایت به نخستین درگیری خونین بین دو طرف در آن مناطق از سال ۱۹۷۵ منجر شد. بحران لطمه‌ای که به روابط دو کشور وارد شده به سال‌ها زمان نیاز دارد. به نظر می‌رسد چین حاضر است ریسک‌های چنین اقداماتی را بپذیرد. چند هفته قبل پکن یک ادعای جدید ارضی در بوتان یعنی کشور پادشاهی کوهستانی که هم‌پیمان هند است مطرح کرد. با توجه به اینکه چین برای کشتی‌های ویتنام، مالزی و اندونزی در دریای جنوب چین مشکل‌آفرینی می‌کند، آمریکا ماه گذشته دو ناو هواپیمابر را به آن منطقه اعزام کرد. انتظار می‌رود بر تنش‌ها افزوده شود، زیرا وزیر خارجه آمریکا اعلام کرده ادعاهای چین مربوط به این آب‌ها غیرقانونی است. هفته قبل سخنگوی وزارت خارجه چین اعلام کرد: «موضوع‌گیری‌های آمریکا آرامش و صلح را در این منطقه تضعیف می‌کند. چین هزاران سال جزیره‌های این دریا را تحت کنترل داشته است.» البته این یک ادعای دروغ است. همان‌گونه که او گفت جمهوری چین سال ۱۹۴۸ ادعای رسمی در این زمینه مطرح کرد. چین تأکید می‌کند که مایل است مناقشات ارضی و حقوقی را با گفت‌وگو حل کند، اما همسایگان چین چنین رفتاری را از پکن مشاهده نمی‌کنند. ژاپن چند روز پیش هشدار داد که چین سعی می‌کند وضعیت کنونی شرق دریای چین و دریای جنوبی چین را تغییر دهد. ژاپن، چین را بیش از کره شمالی که به

سلاح هسته‌ای مسلح است یک تهدید بلندمدت جدی می‌داند. در حوزه فناوری رقابت بین چین و آمریکا اخیراً شدت پیدا کرده است. دولت چین در داخل کشور با ابزارهای مختلف تلاش می‌کند، محتواهای مخالف سیاست‌های خود را مسدود کند و تا اندازه زیادی در این زمینه موفق بوده است، اما این سیاست به افزایش نفوذ چین در خارج منجر نشده و در برخی موارد نتیجه عکس داشته است.

دیوار برلین مجازی

حیل دیسیسی ان انکشورها و شرکت‌های مختلف در جهان در حال کشیده شدن به جنگی بر سر آینده فناوری بین ایالات متحده و چین هستند و آنها مجبورند در این نزاع که در حال ایجاد شکاف در زنجیره بین‌المللی عرضه است و کسب‌وکارها را از بازارهای پرسود بیرون می‌رانند طرف یکی از این دو قدرت بزرگ را بگیرند. تازه ترین شرکتی که از آن جنگ لطمه دیده اپلیکیشن تیک‌تاک است. این اپلیکیشن پخش ویدئویی، در بین نوجوانان طرفداران زیادی دارد و در هند و ایالات متحده صدها میلیون نفر از آن بهره می‌برند. تیک‌تاک در مالکیت یک شرکت چینی است، اما مدیر آن آمریکایی است. نخستین لطمه بزرگ به تیک‌تاک ماه گذشته به آن وارد شد یعنی هنگامی که در هند این اپلیکیشن مسدود شد. اقدام هند پس از نزاع خونین مرزی بین چین و این کشور انجام شد. کمی بعد آمریکا اعلام کرد موضوع مسدود کردن تیک‌تاک را بررسی خواهد کرد زیرا از دید این کشور تیک‌تاک یک تهدید احتمالی برای امنیت ملی است. شرکت مالک تیک‌تاک اعلام کرد به دلیل نگرانی درباره قانون جدید امنیت ملی که چین علیه هنگ کنگ اعمال کرده از این شهر خارج خواهد شد. یکی از کارشناسان می‌گوید: «به تدریج اینکه واقعا یک پلت‌فرم بین‌المللی فناوری باشید دشوار می‌شود.» این تحولات که برای اپلیکیشن تیک‌تاک رخ داد در جنگ بین دو قدرت بزرگ جهانی یعنی ایالات متحده و چین ریشه دارد. این دو کشور در حوزه هوش مصنوعی، شبکه‌های فوق سریع نسل پنجم اینترنت و دیگر فناوری‌های پیشرفته در حال رقابت هستند. اگرچه این دو دارای ارتباط‌های اقتصادی دیرینه هستند که زمینه همکاری بین آنها را فراهم می‌کند، اما تنش‌های اخیر بین دو کشور بر سر امنیت ملی سبب شده، دو دولت و شرکت‌های این کشورها درباره شراکت‌های اقتصادی تجدید نظر کنند و یک نکته بسیار مهم این که آن تقابل بر روابطی که آنها با دیگر قدرت‌های بین‌المللی دارند هم اثر می‌گذارد. برای مثال انگلستان در حال بررسی مجدد تصمیم خود یعنی اعطای مجوز همکاری شرکت هوآوی چین با لندن در ساختن شبکه نسل پنجم اینترنت است. این بازبینی پس از آن آغاز شد که ایالات متحده که بارها شرکت هوآوی را هدف قرار داده تحریم‌هایی بر این شرکت اعمال کرد. این تحریم‌ها می‌تواند شرکت‌های دیگر را از تامین قطعات لازم برای ساختن شبکه نسل پنجم اینترنت به دست هوآوی باز دارد. یکی از استادان تجارت بین‌المللی می‌گوید: «احساس من این است که شرکت‌های فعال در حوزه فناوری به تدریج با این واقعیت مواجه می‌شوند که زندگی در آینده بسیار کمتر از حالا و قبل، شکل جهانی خواهد داشت.» ایالات متحده و چین در چند دهه گذشته دیدگاه‌های متفاوت درباره نحوه استفاده از فناوری داشته‌اند. در حالی که در دهه ۱۹۸۰ شرکت مایکروسافت و آی‌بی‌ام روی نوآوری تمرکز کرده بودند چین مشغول ایجاد بنیان‌های «فایروال بزرگ» بود یعنی مکانیزم عظیم سانسور که محتواهای در دسترس در دیگر کشورها را در اینترنت برای مردم چین مسدود می‌کرد. از آن زمان چین اینترنت بسته و تحت کنترل را به وجود آورده که دیگر حکومت‌های خودکامه به آن علاقه مند هستند. برای مثال روسیه با کمک فناوری چین در مسیر تغییر ساختار اینترنت خود و کنترل هرچه بیشتر بر آن در حال حرکت است. در سال‌های اخیر سرمایه‌گذاری چین در حوزه فناوری با سرعت بیشتری افزایش یافته است و مبنای این تحول، برنامه «ساخت چین ۲۰۲۵» است. این برنامه‌ای عظیم با سرمایه‌گذاری بسیار بالا برای قطع وابستگی چین به فناوری خارجی است. در این برنامه روی ارتباطات بی‌سیم، روبوتیکس و ریزتراشه‌ها سرمایه‌گذاری می‌شود. ایالات متحده در واکنش به این برنامه تلاش کرده پیشرفت آن را محدود کند. دولت ترامپ چین را به سرقت فناوری

از آمریکا متهم کرده و این یکی از موضوع‌های اصلی در جنگ تجاری ویرانگر بین دو کشور است که از سال ۲۰۱۸ بر روابط آنها اثر گذاشته است. مقامات چین بارها این اتهام را رد کرده‌اند. آنها می‌گویند هر فناوری که در اختیار چین قرار گرفته بخشی از قراردادی بود که دو طرف آن را امضا کرده‌اند. ایالات متحده همچنین تحریم‌هایی علیه شرکت‌های بزرگ فناوری چین اعمال کرده است و تلاش کرده بر دسترسی چین به بازارهای سرمایه آمریکا محدودیت ایجاد کند. همزمان با شدت یافتن جنگ آمریکا علیه چین، هر روز بیشتر به نظر می‌رسد همکاری‌های بین‌المللی در حوزه فناوری در حال از بین رفتن است. رییس گروه اوراسیا می‌گوید: «پکن به این نتیجه رسیده است که قطع وابستگی به فناوری غرب اجتناب‌ناپذیر است. چین برای تغییر شکل ساختار تجارت و فناوری و ساختار مالی بین‌المللی بر تلاش‌های خود خواهد افزود و هدف از این تغییر، سازگار کردن آن ساختارها با منافع پکن در دنیای چند پاره کنونی است.» همزمان با بدتر شدن روابط آمریکا و چین، تعداد زیادی از تحلیلگران هشدار داده‌اند که این وضعیت بر تمامی قدرت‌های بزرگ جهان و شرکت‌های بزرگ فناوری اثرات قابل‌ملاحظه‌ای خواهد داشت. تحلیلگران گروه اوراسیا معتقدند «دیوار برلین مجازی» اقتصادهای جهان را وادار می‌کند به سمت یکی از این دو قدرت حرکت کنند. هم‌پیمان‌های سنتی آمریکا نظیر تایوان و کره جنوبی احتمالاً به سمت چین خواهند رفت، زیرا آنها عرضه‌کنندگان نیمه‌هادی‌های پیشرفته هستند که شرکت‌های چینی برای رقابت با رقبای جهانی به آنها متکی هستند. هم ایالات متحده و هم چین نشان داده‌اند که مایلند از تجارت و زنجیره بین‌المللی عرضه به عنوان سلاح استفاده کنند. استاد حقوق دانشگاه ییل می‌گوید: «تنش‌های بین‌المللی سبب می‌شود کشورها شرکت‌های فعال در حوزه فناوری را ملی قلمداد کنند نه بازیگران بین‌المللی. این یک تحول بسیار بزرگ نسبت به یک دهه پیش است.» هوآوی احتمالاً برجسته‌ترین نمونه از این تحول است. واشنگتن بیش از یک سال است که بر هم‌پیمان‌های خود فشار می‌آورد تا آنها این شرکت تولیدکننده تجهیزات شبکه نسل پنجم اینترنت را از شبکه‌های نسل پنجمشان دور نگه دارند. این تلاش‌ها احتمالاً در اروپا نتیجه خواهد داد. مقامات بریتانیا اعلام کرده‌اند تحریم‌های آمریکا علیه شرکت هوآوی احتمالاً به حضور این شرکت در انگلستان به عنوان یک عرضه‌کننده تجهیزات یاد شده لطمه وارد خواهد کرد. همچنین بنا به گزارش رویترز، بزرگ‌ترین شرکت مخابراتی ایتالیا هوآوی را از فهرست شرکت‌های ارائه‌کننده تجهیزات شبکه نسل پنجم اینترنت حذف می‌کند. استاد دانشگاه مرلند می‌گوید: «پیشرفت فناوری در دیگر نقاط جهان به این معناست که روندهای متعدد، غیر از رقابت کنونی بین چین و آمریکا در جریان است. برای مثال هند در مسیر توسعه فناوری‌های پیشرفته در حرکت است. هنگامی که این کشور اپلیکیشن تیک‌تاک و دیگر اپلیکیشن‌های پرطرفدار چینی را مسدود کرد توسعه‌دهندگان هندی اپلیکیشن برای پر کردن جای خالی پدیدآمده هجوم آوردند. برای شرکت‌های فناوری که فعالیت‌های بین‌المللی دارند انتخاب آسان نیست. این شرکت‌ها یا باید از حضور در بخش‌هایی از جهان صرف‌نظر کنند یا مجبورند تمرکز عملیات‌های خود را کنار بگذارند تا جایی که شرکت‌ها حائز دو یا سه هویت شوند. به نظر می‌رسد تیک‌تاک چنین گزینه‌ای را انتخاب می‌کند. با آنکه این اپلیکیشن در مالکیت شرکت چینی «بایت‌دنس» است سعی می‌کند خود را از شرکت مادر دور کند. چند ماه پیش تیک‌تاک مدیر پیشین شرکت دیزنی را به عنوان مدیرعامل انتخاب کرد. این شرکت همچنین بارها اعلام کرده که مراکز داده‌های آن به طور کامل خارج از چین قرار دارد. احتمالاً تیک‌تاک سعی خواهد کرد فاصله بیشتری با شرکت مادر ایجاد کند.

یا «با ما» یا «علیه ما»

پاتریک وینتورگاردینشیو و ویروس کرونا سبب شده رقابت بین چین و ایالات متحده زودتر از زمانی که انتظار می‌رفت شدت پیدا کند و به نظر می‌رسد امکان قرار نگرفتن در دو ائتلاف رقیب یعنی غیرمتعهد ماندن کشورها، هر روز کاهش می‌یابد. اکنون که اقدامات ایالات متحده علیه چین آغاز شده به نظر می‌رسد بسیاری از

دموکراسی‌های جهان در حال رسیدن به دیدگاهی جدید درباره نظم جهانی هستند. مایک پمپئو، وزیر خارجه آمریکا اعلام کرده حزب کمونیست چین تهدید شماره یک برای امنیت آمریکاست، تهدیدی بزرگ‌تر از تروریسم بین‌المللی و به نظر می‌رسد تعدادی از کشورها با این دیدگاه موافق هستند. آنهایی که معتقدند یک چین از لحاظ اقتصادی لیبرال‌تر به لیبرال‌تر شدن این کشور از لحاظ سیاسی منجر خواهد شد از این نگران هستند که در آینده ثابت شود دچار اشتباه بوده‌اند. اقدامات چین در حوزه‌های مختلف از تابوان تا دریای جنوب این کشور و تنش‌ها با هند سبب شده ارزیابی مجدد رویکردها و سیاست‌های کلان چین ضروری باشد. ایالات متحده مایل است همپیمان‌های این کشور به ائتلاف ضدچینی بپیوندند و چین احتمالاً نه آنقدر آشکار، اما در حال متقاعد کردن کشورها به پیوستن به گروه رقیب ائتلاف موردنظر آمریکاست. بسیاری از کشورها مایل نیستند در این منازعه در یکی از این دو ائتلاف قرار بگیرند، اما امکان غیرمتعهد ماندن در حال کاهش است. برای مثال هند که همواره به استقلال استراتژیک خود می‌بالید با اقدامات اخیر چین در مرزهای مورد مناقشه با این کشور، باید در دیدگاه خود تجدید نظر کند. تشدید تنش‌ها سبب شده برای هند نزدیک ماندن به چین و آمریکا به طور همزمان، دشوارتر شود. به نظر می‌رسد جنگ سرد جدید در حال شروع است، جنگی که در حوزه‌های مختلف به ویژه فناوری و تجارت رخ خواهد داد. استقرار ترامپ در کاخ سفید رقابت ابرقدرت‌ها را که انتظار می‌رفت سال‌ها بعد آغاز شود جلو انداخته است. استیو بانون از مقامات پیشین کاخ سفید می‌گوید: «اینها دو سیستم غیرسازگار هستند. یکی از آنها پیروز خواهد شد و دیگری شکست می‌خورد». همه‌گیری ویروس کرونا که نقش «شتابدهنده بزرگ» را بازی کرده است سبب شده این تنازع خیلی زودتر آغاز شود و شدت پیدا کند. ترامپ برای این رویارویی برنامه‌ریزی‌های لازم را انجام نداده است. مشکل بزرگ این است که ایالات متحده تصمیم گرفته علیه چین یک جنگ ژئوپلیتیک را آغاز کند، اما ابتدا استراتژی فراگیر برای مدیریت این جنگ را تدوین نکرده است. این وضعیت کاملاً شوک آور است. وضعیت کنونی برای کره و ژاپن وضعیتی انتزاعی نیست. آمریکا از هر دو کشور می‌خواهد از چین دور شوند، اما این کار برای آنها خودکشی اقتصادی است. کشورهای آسیای آمریکا را یک قدرت حاضر در این قاره می‌دانند که منافع حیاتی در آن دارد و چین یک واقعیت در همسایگی آنهاست. کشورهای آسیای نمی‌خواهند مجبور شوند، بین این دو قدرت بزرگ جهان یکی را انتخاب کنند، اما امکان تداوم وضع موجود هر روز کمتر می‌شود. اگر واشنگتن تلاش کند از افزایش نفوذ چین جلوگیری کند یا پکن تلاش کند در آسیا یک حوزه نفوذ انحصاری به وجود آورد، آنها وارد روند طولانی رویارویی خواهند شد و آینده آسیا به خطر خواهد افتاد. به نظر می‌رسد چین برای توسعه حوزه نفوذ خود در جهان، از پیش برنامه‌ریزی‌های فراگیر کرده و در حال اجرای این برنامه‌ها است. افزایش سرمایه‌گذاری در آفریقا، توسعه روابط تجاری با اروپا و کشورهای خاورمیانه، اعطای وام به کشورهای گوناگون و حضور موثرتر در نهادهای بین‌المللی بخش‌هایی از این برنامه‌ریزی هستند.

- خبرگزاری جمهوری اسلامی ایران (ایرنا):

۲۹ تیرماه ۱۳۹۹؛ ثبات نرخ رسمی ۴۷ ارز

تهران- ایرنا- بانک مرکزی امروز (یکشنبه) بهای رسمی ۴۷ ارز عمده و اصلی را به علت تعطیلی بازارهای جهانی بدون تغییر نسبت به روز گذشته اعلام کرد. بر این اساس هر دلار آمریکا بدون تغییر نسبت به دیروز ۴۲ هزار ریال، هر پوند انگلیس ۵۲ هزار و ۷۹۰ ریال و هر یورو ۴۷ هزار و ۹۹۷ ریال قیمت‌گذاری شد. در تابلوی بانک مرکزی، امروز هر فرانک سوییس ۴۴ هزار و ۷۴۹ ریال، کرون سوئد ۴ هزار و ۶۴۰ ریال، کرون نروژ ۴ هزار و ۵۲۰ ریال، کرون دانمارک ۶ هزار و ۴۴۷ ریال، روپیه هند ۵۶۱ ریال، درهم امارات متحده عربی ۱۱ هزار و ۴۳۷ ریال، دینار کویت ۱۲۶

هزار و ۵۸۵ ریال، یکصد روپیه پاکستان ۲۵ هزار و ۱۱۰ ریال، یکصد یین ژاپن ۲۹ هزار و ۲۳۶ ریال، دلار هنگ کنگ پنج هزار و ۴۱۷ ریال و هر ریال عمان ۱۰۹ هزار و ۲۳۱ ریال قیمت‌گذاری شد. همچنین هر دلار کانادا ۲۰ هزار و ۹۲۵ ریال، دلار نیوزیلند ۲۷ هزار و ۵۲۷ ریال، راند آفریقای جنوبی ۲ هزار و ۵۱۸ ریال، لیر ترکیه ۶ هزار و ۱۲۴ ریال، روبل روسیه ۵۸۵ ریال، ریال قطر ۱۱ هزار و ۵۳۹ ریال، یکصد دینار عراق ۳ هزار و ۵۲۹ ریال، لیر سوریه ۸۲ ریال، دلار استرالیا ۲۹ هزار و ۳۷۷ ریال، هر ریال سعودی ۱۱ هزار و ۲۰۰ ریال، دینار بحرین ۱۱۱ هزار و ۷۰۲ ریال، دلار سنگاپور ۲۰ هزار و ۲۱۰ ریال، یکصد تاکای بنگلادش ۴۹ هزار و ۵۵۵ ریال، ده روپیه سریلانکا دو هزار و ۲۶۰ ریال، کیات میانمار (برمه) ۳۱ ریال، یکصد روپیه نپال ۳۴ هزار و ۸۷۱ ریال، یکصد درام ارمنستان هشت هزار و ۷۰۴ ریال و دینار لیبی ۲۰ هزار و ۱۴۲ ریال قیمت خورد. امروز هر یوان چین ۶ هزار و ۷ ریال، یکصد بات تایلند ۱۳۲ هزار و ۶۶۷ ریال، رینگیت مالزی ۹ هزار و ۸۵۴ ریال، یک هزار وون کره جنوبی ۳۴ هزار و ۸۹۶ ریال، دینار اردن ۵۹ هزار و ۲۳۹ ریال، یکصد تنگه قزاقستان ۱۰ هزار و ۱۴۲ ریال، لاری گرجستان ۱۲ هزار و ۷۰۲ ریال، یک هزار روپیه اندونزی دو هزار و ۸۴۰ ریال، افغانی افغانستان ۵۴۶ ریال، روبل جدید بلاروس ۱۷ هزار و ۵۷۰ ریال، منات آذربایجان ۲۴ هزار و ۷۰۷ ریال، یکصد پروی فیلیپین ۸۵ هزار و ۸۸ ریال، سامانی تاجیکستان ۴ هزار و ۷۴ ریال، بولیوار جدید ونزوئلا ۴ هزار و ۲۰۶ ریال و منات جدید ترکمنستان ۱۱ هزار و ۹۶۷ ریال ارزش‌گذاری شد.

سفیر ایران در چین: کمک به تنگ کردن حلقه تحریم های آمریکا غیرقابل پذیرش است

پکن- ایرنا- سفیر جمهوری اسلامی ایران در چین با انتقاد از حمله ها علیه برنامه همکاری های چین و ایران گفت: «کمک به تنگ تر کردن حلقه تحریم ظالمانه آمریکا با هر توجیهی غیرقابل پذیرش است تاکنون بیشترین کمک خارجی از چین به ایران بوده است با شایعات بی اساس باعث دلسردی نشوید.» به گزارش ایرنا «محمد کشاورز زاده» روز یکشنبه در توئیتر نوشت: «در این شرایط سرنوشت ساز که کادر درمانی کشور در تلاش است کرونا را شکست دهد وظیفه همه ما کاهش رنج و آلام مردم است کمک به تنگ تر کردن حلقه تحریم ظالمانه آمریکا با هر توجیهی غیرقابل پذیرش است تاکنون بیشترین کمک خارجی از چین به ایران بوده است با شایعات بی اساس باعث دلسردی نشوید.» توئیتر سفیر ایران در چین در شرایطی است که او پیشتر نیز درباره حمله ها علیه برنامه جامع ۲۵ ساله همکاری های چین و ایران گفته بود: «بیشتر این حمله ها نشات گرفته از کانال های خاص و معاندینی است که دوست ندارند روابط ایران با کشورهای بزرگی مانند چین رشد پیدا کند و انتظاری جز مخالفت آمریکا هم با این برنامه نداشتیم.» وی حمله ها علیه برنامه جامع همکاری های ایران و چین را "مضحک و خنده دار" خواند و افزود: «کشورهایی مانند آمریکا که تحریم های ظالمانه ای علیه ما اعمال می کنند و حتی پول های ما در کشورهای دیگری مانند ژاپن و کره جنوبی را بلوکه کرده و اجازه نمی دهند از آن پول ها برای تامین دارو یا مواد غذایی استفاده کنیم اکنون «دایه مهربان تر از مادر» شده اند و ادعاهایی را مطرح می کنند که «مضحک و خنده دار» است. «کشاورز زاده طرح «ادعاهای مضحک و خنده دار» را نوعی توهین به شعور جمعی مردم ایران دانست و گفت: ادعاهایی مانند «واگذاری برخی جزایر به چینی ها یا استقرار نیروهای نظامی چین در ایران» در قالب برنامه جامع همکاری های ایران و چین، «مضحک، خنده دار و نوعی تبلیغات منفی» است. سفیر ایران در چین با انتقاد از برخی از کانال های رسانه ای داخل ایران هم که چنین مواردی را بازنشر می دهند گفت: این ادعاها، دروغ هایی است که هیچ پایه و اساسی ندارد و به طور یقین اگر بتوانیم این سند را به جلو ببریم و نهایی شود حتما تاثیرات مثبتی در روابط ما با کشورهای دنیا خواهد داشت.

نوافق بُرد - بُرد، ره‌آورد اتحاد راهبردی ایران و چین

تهران - ایرنا - برنامه جامع همکاری‌های راهبردی ۲۵ ساله جمهوری اسلامی ایران و جمهوری خلق چین گرچه هنوز در فرایند مذاکره و چانه زنی است و تا تبدیل شدن به توافق نهایی و قابل اجرا، باید چند مرحله را پشت سر گذارد، اما برآیند بازتاب این موضوع در رسانه های جهان و نوع واکنش شخصیت های جهانی و دولت های مخالف جمهوری اسلامی، خود حکایت از آن دارد که این برنامه جامع همکاری را باید توافقی برد - برد برای تهران و پکن به حساب آورد. همکاری‌های بلندمدت سیاسی - اقتصادی، مکانیسم متداولی برای توسعه مناسبات دوجانبه و منطقه‌ای کشورهاست. یکی از این مسائلی که طی روزهای اخیر مباحث زیادی درخصوص آن مطرح شده، سند جامع همکاری‌های راهبردی ۲۵ ساله جمهوری اسلامی ایران و جمهوری خلق چین است. راهبرد جمهوری اسلامی ایران همواره مبتنی بر سیاست نفی سلطه غربی و شرقی و در عین حال براساس اصل گسترش و تقویت مناسبات همراه با احترام و منافع متقابل با کشورهایی است که خواستار روابط دوستانه و سازنده با ایران هستند؛ در این راستا مقامات ارشد دو کشور تصمیم گرفتند سنگ بنای توسعه مناسبات بلندمدت خود را در یک بازه ۲۵ ساله برنامه ریزی کند. تاریخچه برنامه همکاری ۲۵ ساله میان ایران و چین به سفر «شی جین پینگ» رئیس‌جمهوری چین در بهمن‌ماه سال ۹۴ به تهران باز می‌گردد. زمانی که دو کشور بیانیه مشترک و رسمی را امضا کردند، در یکی از بندهای آن از اراده راسخ دو طرف برای گسترش همکاری‌های جامع ۲۵ ساله سخن گفته شد. به گفته «غلامرضا انصاری» مطالبی که در روزهای اخیر که در رسانه‌ها و مطبوعات در خصوص محتوای برنامه همکاری ایران و چین مطرح می‌شود، ممکن است بخشی از آن در داخل سند باشد و برخی هم ممکن است که اساس و ریشه نداشته باشد. بسیاری از کارشناسان و رسانه‌های داخلی و خارجی در جبهه موافق و مخالف این برنامه قرار گرفته و فعال شده‌اند. این برنامه با بیان کلیاتی در مورد اهداف مورد نظر دو طرف، به مباحثی پرداخته که مقامات ارشد دو کشور در آن به نقاط مشترک دست پیدا کرده‌اند. در واقع در ادامه کار دو طرف باید با بررسی‌های عمقی‌تر، اهداف کیفی ذکرشده در سند فوق را به شکل ارقام و آمار کمی در قالب دوره‌های چند ساله هدفگذاری کنند. این سند که بر اساس اصول و قواعد حقوق بین الملل، در چارچوب منشور سازمان ملل متحد، بر اساس منافع مشترک، سیاست برد- برد با رعایت اصل حاکمیت ملی، احترام به تمامیت ارضی و استقلال دو کشور تنظیم شده؛ با عنوان رسمی «برنامه همکاری های جامع ایران و چین» ثبت شده و حوزه‌های سیاسی، امنیتی، دفاعی، فرهنگی، کشاورزی، اقتصادی، علمی، جهانگردی، نفت و انرژی، زیرساخت های مخابراتی و فناوری ارتباطات، تجارت، بهداشت و سلامت را شامل می‌شود. به لحاظ حقوقی، این سند صرفا یک برنامه و چارچوب «Frame work» محسوب می شود که هر یک از بندها و ضمایم آن به خودی خود قابلیت اجرایی ندارند و هر کدام نیازمند مذاکره و نیل به یک توافقنامه و قرارداد اعم از دولتی و خصوصی است. البته ذکر این نکته ضروری است که در تنظیم این قراردادها و توافقنامه‌ها در آینده، حسب مورد طی تشریفات قانون اساسی از جمله اصل هفتاد و هفتم (۷۷) قانون اساسی (عهدنامه ها، مقاله نامه ها، قراردادها و موافقت نامه های بین المللی باید به تصویب مجلس شورای اسلامی برسد) و تایید شورای نگهبان ضروری خواهد بود. رسانه‌های مطرح غربی نیز طی روزهای اخیر با اشاره به سند راهبردی ۲۵ ساله ایران و چین اذعان کردند که این سند سیلی محکمی به صورت آمریکا، شکست سیاست فشار حداکثری علیه ایران و به انزوا فرو بردن هر چه بیشتر آمریکاست. به گزارش نیویورک پست؛ «برنامه جامع ۲۵ ساله همکاری های ایران و چین» که یک همکاری راهبردی است، علاوه بر مزایای اقتصادی بسیاری که برای تهران دارد، ضربه بزرگی به تلاش‌های دولت ترامپ در راستای انزوای ایران وارد می‌کند. ایران و چین هر دو این همکاری را به عنوان یک مشارکت راهبردی می‌دانند که نه تنها در گسترش منافع دو طرف بلکه در رویارویی با ایالات متحده نیز موثر است. در ادامه این گزارش آمده است: این اقدام در حالی است که چین همکاری ضربه بزرگی برای دولت ترامپ خواهد بود که با خروج از برجام (برنامه جامع اقدام مشترک) در ماه می ۲۰۱۸ (اردیبهشت ۹۷) در پی انزوای ایران بوده و با بازگرداندن تحریم‌ها علیه ایران

و به راه انداختن کارزار فشار حداکثری، در پی به صفر رساندن درآمد نفتی ایران بوده است. روزنامه آمریکایی نیویورک تایمز در گزارشی تحلیلی، برنامه جامع ۲۵ ساله همکاری های ایران و چین را اقدامی در جهت تضعیف تلاش های ضدایرانی دولت «دونالد ترامپ» رئیس جمهور آمریکا برای انزوای ایران، توصیف کرده و در ادامه آورده است این برنامه همکاری با سرمایه گذاری چینی ها می تواند ضمن جاری کردن خون تازه در رگ های اقتصاد ایران، موجب خشم آمریکا شود. براساس این برنامه همکاری، ایران و چین همکاری گسترده اقتصادی و امنیتی را ترسیم کرده اند که راه را برای میلیاردها دلار سرمایه گذاری چین در بخش انرژی و سایر بخش ها باز می کند و می تواند تلاش های دولت ترامپ برای منزوی کردن دولت ایران را تحت تاثیر قرار دهد. این توافق شامل سرمایه گذاری پکن در امور بانکی، ارتباطات، بنادر، راه آهن و ده ها طرح دیگر است. نیویورک تایمز در ادامه گزارش خود نوشت مشارکت میان ایران و چین، ضربه بزرگی به سیاست تهاجمی ترامپ در قبال ایران از زمان خروج از برجام در سال ۲۰۱۵ تاکنون وارد خواهد آورد. روزنامه آمریکایی وال استریت ژورنال درباره سند همکاری جامع ۲۵ ساله ایران و چین نوشت: مقامات تهران و پکن با این شراکت استراتژیک نشان می دهند به غرب متکی نبوده و برای واشنگتن و همبیمانانش جایگزین خواهند داشت. به نوشته وال استریت ژورنال بر اساس این سند، همکاری ۲۵ ساله ایران و چین، ضربشستی مقابل آمریکا و سدی در برابر فشارهای تحریمی علیه دو کشور است؛ فشار اقتصادی آمریکا بر هر دو کشور را کاهش خواهد داد؛ همچنین ایران را از انزوای اقتصادی ناشی از تحریم های آمریکا خارج خواهد کرد. روزنامه «واشنگتن پست» در گزارشی با عنوان همکاری بلندمدت دو دشمن آمریکا عنوان داشت که ایران و چین هدف فشار تحریمی و جنگ تجاری واشنگتن قرار دارند اما اکنون به یکدیگر نزدیک تر می شوند. این روزنامه آمریکایی در بخشی از گزارش خود راهی جز اعتراف به مزایای برنامه جامع همکاری دو کشور پیدا نکرده و آورده است توافق موجب افزایش همکاری های امنیتی و اطلاعاتی آنها می شود. طبق ارزیابی ها بخشی از سرمایه های چینی به سوی ایران که تحت فشار کاخ سفید قرار دارد، حرکت می کنند. شرکت های چینی در حوزه های زیرساختی ایران به ویژه در بخش حمل و نقل و انرژی همچون بنادر، راه آهن و استخراج و پالایش نفت به کار گرفته می شوند. نشریه خبری تحلیلی «اینسایدر» آمریکا در یادداشتی به شکل گیری یک قطب بندی سیاسی در عرصه بین الملل تحت عنوان «حلقه طلایی» متشکل از کشورهای چین، روسیه، ایران، پاکستان و ترکیه اشاره کرد و نوشت: آمریکا از زمان فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی (سابق) مدعی قدرت مسلط و بلامنارع جهانی بوده اما رشد برق آسای اقتصادی و نظامی چین، آن را به رقیبی قوی برای این کشور بدل کرده است. این رسانه آمریکایی اضافه کرد: در حالی که ایالات متحده درگیر شیوع بیماری کووید-۱۹ است و بالاترین نرخ بیکاری را تجربه کرده، کشورهای معروف به «حلقه طلایی» آمریکا را هدف قرار داده اند. تارنمای خبری بریتانیایی میدلایست آف در گزارشی درباره برنامه جامع ۲۵ ساله همکاری های ایران و چین، این برنامه را عاملی برای تغییر توازن قدرت در خاورمیانه دانست و نوشت: همکاری ایران-چین، اقتصاد ایران را احیا کرده و موقعیت منطقه ای این کشور را بهبود می بخشد و دشمنان را به کاهش تنش با تهران به جای پیروی کورکورانه از سیاست های آمریکا ترغیب می کند. این گزارش می افزاید: مزیت این برنامه برای ایران، تزریق مقادیر زیادی منابع مالی به اقتصاد ایران به ویژه در بخش انرژی است. تزریق منابع مالی قطعا به احیای اقتصاد ایران کمک و مشاغل بیشتری را تولید می کند. در سال های اخیر با وجود مذاکرات پیچیده و طولانی که منتهی به برجام شد، دونالد ترامپ رئیس جمهوری آمریکا حاضر نشد به تعهدات کشور خود عمل کند و از این توافق خارج شد و در قالب سیاست فشار حداکثری کارزار گسترده ای علیه ملت ایران به راه انداخت. این اقدامات در حالی علیه ملت ایران اعمال شد که شرکای اروپایی برجام هم رویکرد منفعلانه ای در قبال کارشکنی های آمریکا در پیش گرفتند. در چنین شرایطی طبیعی است که ایران بخواهد با هر کشوری تعامل و رابطه داشته و توافقنامه های بلندمدت و راهبردی منعقد کند. همکاری با چین راه گذاری برای عبور جمهوری اسلامی از شرایط تحریمی موجود است که به دلیل اقدامات

آمریکا و اروپا دچار آن شده و همین موضوع غربی‌ها را ناخرسند کرده است. غرب از یک سو نمی‌خواهد در این شرایط تحریمی با ایران وارد تعاملات اقتصادی شود و حتی فشارها بر مردم ایران را افزایش می‌دهد و از سوی دیگر خود را در رقابت با چین بازنده می‌بیند. روزنامه بریتانیایی «ایندپندنت» خط مشی‌های تحریمی‌کاخ سفید را دلیل نزدیکی و همکاری‌های ایران و چین ارزیابی کرد و عنوان داشت با گشایش مسیر میلیاردها دلار سرمایه‌گذاری پکن در بخش انرژی و تجاری، تلاش‌های دولت ترامپ برای فشار تهران ناکام خواهد شد. روزنامه صهیونیستی «حروزالم پست» همکاری ایران و چین را خبر ناخوشایندی برای اسرائیل عنوان کرد زیرا موجب می‌شود فشار حداکثری واشنگتن بر تهران بی‌تاثیر شود. این گزارش، همکاری‌های امنیتی، اقتصادی و بحث سرمایه‌گذاری‌ها را از جمله مسائل مهم این همکاری ارزیابی کرده است. نشریه اسپانیایی «ال کنفیدنسیال» در شماره اخیر خود با درج مقاله ای نوشت: ایران و چین به روش مشترکی برای ضربه زدن به اقدامات واشنگتن دست یافته اند. واشنگتن هر روز بیشتر دچار بیماری اوتیسم در سیاست خارجی خود شده و منزوی تر می‌شود؛ ایران و چین با انجام یک همکاری بلند مدت، راه مشترکی برای حفظ منافع ملی خود و سیلی محکم به صورت آمریکا یافته اند. شکست سیاست آمریکا در دشمنی و به انزوا کشاندن ایران و نیز ناتوانی اتحادیه اروپا در ارائه راه حلی در مقابله با یکجانبه گرایی آمریکا، عامل اصلی همکاری اخیر ایران و چین می باشد. تارنمای خبری فرانسوی «آتلانتیکو» با اشاره به برنامه جامع استراتژیک همکاری ایران و چین نوشت: این همکاری برخلاف آرزوی ترامپ مبنی بر تضعیف ایران و چین، جبهه آن‌ها را تقویت و مستحکم تر کرده است. این پایگاه خبری افزود: خروج ترامپ از برجام در مه ۲۰۱۸ میلادی که با هدف مذاکره برای رسیدن به «توافقی بهتر» انجام شد، با شکستی مضاعف روبرو شد. حکومت جمهوری اسلامی ایران کماکان استوار و پابرجاست و از غرب قطع امید کرده است چرا که با عقب نشینی آمریکا و فقدان واکنش کارآمد و سریع طرف‌های اروپایی، ایران دست به انتخاب دیگری زده است. رسانه فرانسوی «مدرن دیپلماسی» با انتشار گزارشی نوشت: برنامه راهبردی ایران و چین نقش مهمی در توسعه جنوب آسیا خواهد داشت و پیوستن ایران به خانواده بزرگ ابتکار "کمربند و جاده" یک تحول مثبت و خوشبینانه است. روزنامه دولتی گلوبال تایمز چین نیز در گزارشی با رد سیاست یکجانبه‌گرایی آمریکا در امور جهانی از جمله خروج از توافق جامع قدرت‌های هسته‌ای جهان با ایران (برجام)، خاطرنشان کرد که رویکرد فشار آمریکا علیه ایران و چین بیشتر به زیان و انزوای خود آمریکا منجر می‌شود. تلویزیون مرکزی چین در گزارشی تحلیلی تاکید کرد که همکاری تهران و پکن یکجانبه گرایی آمریکا را به چالش کشیده است. "سی. سی. تی. وی" تلویزیون دولتی چین در این گزارش آورده است که فشارهای غرب بخصوص آمریکا پس از خروج دونالد ترامپ رییس جمهوری آمریکا از توافقنامه بین المللی سال ۲۰۱۵ میلادی باعث رویکرد تازه ای شده که از جمله آن موضوع برنامه جامع همکاری ۲۵ ساله بین ایران و چین است. این رسانه با یادآوری اینکه پس از خروج آمریکا از برجام، واشنگتن تحت تحریم و فشار حداکثری، تلاش کرده است ایران را در انزوای اقتصادی قرار دهد؛ تصریح کرده است که برنامه جامع همکاری‌های ایران و چین یک طرح همکاری کاملا عملگرایانه است که سابقه آن به سال ۲۰۱۶ میلادی و زمان برقراری روابط مشارکتی راهبردی دو کشور باز می‌گردد؛ تهران و پکن آن سال تصمیم گرفتند ارزش مبادلات تجاری را به ۶۰۰ میلیارد دلار ارتقا دهند و در حال حاضر در حال همکاری و رایزنی درباره این برنامه هستند. تلویزیون چین با اشاره به اینکه امروز عمده بانک‌های غربی و در واقع نظام بانکی غرب تحت انحصار آمریکا است، گزارش داد: به دلیل تحریم‌ها، اروپایی‌ها نیز تحت فشار قرار گرفته و نتوانسته اند با ایران تجارت معمول داشته باشند؛ تهدید آمریکا علیه آنها باعث فاصله گرفتن این کشورها از بازار ایران شده است. در چنین شرایطی طبیعی به نظر می‌رسد که ایران و چین پیرامون برنامه جامع ۲۵ ساله همکاری‌ها رایزنی کنند و به دنبال پیشبرد برنامه ای باشند که یکجانبه گرایی، تحریم و فشارهای آمریکا را به چالش بکشد. روزنامه «ساوت چاینا مورنینگ پست» هنگ کنگ چین نوشت که همکاری فزاینده چین با ایران در عرصه‌های مختلف

نمادی از تغییر راهبرد پکن در برابر واشنگتن است و اشتیاق این کشور را برای مقاومت در برابر سیاست های یکجانبه آمریکا نشان می دهد. این گزارش به سیاست های چین می پردازد که شکل بسیار رادیکال تری در برابر آمریکا گرفته است و اینکه پکن صراحتاً رو در روی آمریکا ایستاده است؛ از سوی دیگر افزایش همکاری های پکن با تهران نیز نشان می دهد که چه تحولاتی در راه است. این گزارش در شرایطی منتشر می شود که «وانگ پی» وزیر خارجه چین هم در گفت و گو با همتای روس خود از یکجانبه گرایی و زورگویی آمریکا سخن به میان آورد که به نهایت رسیده است و گفت: آمریکا عقل، اعتبار و اخلاق خود را از دست داده است. رسانه های پاکستان با اشاره به ائتلاف ایران و چین برای مقابله با تحریم ها و سیاست های تهاجمی آمریکا گزارش دادند برنامه همکاری راهبردی ۲۵ ساله ایران و چین راهکاری برای مقابله با تحریم ها است که مردم ایران و معیشت این کشور را تحت تاثیر قرار داده است. چین حامی توسعه برنامه های هسته ای صلح آمیز ایران است و پکن تصمیم گرفتند تا تحت عنوان برنامه همکاری راهبردی ۲۵ ساله مناسبات خود را به بالاترین سطح برسانند. برخی احزاب، دیپلمات ها و شخصیت های سیاسی پاکستان نیز برنامه همکاری راهبردی ۲۵ ساله جمهوری اسلامی ایران و چین را در راستای تغییر معادلات و منافع منطقه دانسته و از آن استقبال کرده اند. سناتور «مشاهد حسین سید» رئیس کمیسیون روابط خارجی در مجلس سنای پاکستان، برنامه همکاری های راهبردی ۲۵ ساله ایران و چین را خبر خوش برای کشورهای همسایه از جمله پاکستان توصیف کرد و گفت: این برنامه مصداق بارز موفقیت دیپلماسی تهران-پکن و تحکیم توازن قدرت در منطقه است وی با اشاره به رویکردهای تهاجمی و یکجانبه گرایی آمریکا در قبال ایران و چین، افزود: تدوین برنامه همکاری راهبردی، بهترین شیوه است که ایران و چین می توانند به تحریم ها و سیاست های تهاجمی دولت ترامپ پاسخ دهند. وی تاکید کرد: همکاری راهبردی ایران و چین مصداق بارز شکست تحریم ها و سیاست های یکجانبه گرایی است در حالی که طی سال های اخیر ما شاهد کاهش نفوذ آمریکا در منطقه در قالب خروج نظامیان آنان از افغانستان، سوریه و عراق هستیم. سناتور مشاهد حسین افزود: قدرت آمریکا رو به افول است، این کشور پس از حملات ۱۱ سپتامبر حدود ۶ تریلیون دلار صرف جنگ و یورش به کشورهای مختلف از جمله کشورهای اسلامی کرد که برای واشنگتن نتیجه ای جز شکست کامل نداشت. ایران و چین تنها دو کشور نیستند بلکه آنان دو تمدن جهانی با قدمت بیش از ۴ هزار سال هستند که با دیپلماسی موفق در مسیر تغییر توازن قدرت در منطقه گام برمی دارند. همچنین به زعم بسیاری از کارشناسان و تحلیلگران در سراسر جهان، برنامه جامع همکاری ۲۵ ساله میان چین و ایران، اثبات کننده شکست های آمریکا برای منزوی کردن و قطع ارتباط ایران با جامعه بین المللی، ناکارآمد ساختن تحریم های ظالمانه، نامشروع و غیرقانونی آمریکا علیه ایران و عزم جمهوری اسلامی بر توسعه روابط با دیگر کشورها است؛ به گفته آنان، دلیل اصلی عصبانیت و استیصال ترامپ و پمپئو، دقیقاً در این راستاست. برنامه جامع همکاری ۲۵ ساله میان ایران و چین، قدرت دو کشور را به رخ کشیده و همین که باعث نگرانی واشنگتن و برخی هم پیمانان آن شده، خود گواه روشنی بر منافع بالقوه این برنامه همکاری برای تهران و پکن و برد - برد بودن این برنامه همکاری است.

نفی فشارهای خارجی، نکته حقوقی مهم در برنامه همکاری ایران و چین // از نظر حقوقدانان، طبق آنچه درخصوص متن این پیش نویس در رسانه ها و مطبوعات مختلف منتشر شده، یک بند بسیار مهم در این سند آورده شد که حکایت از هوشمندی طرفین به ویژه طرف ایرانی دارد و آن بند هشتم با عنوان «نفی فشارهای خارجی» است و اینکه دو کشور متعهد می شوند توسعه مناسبات دوجانبه را به نظر کشورهای ثالث گره نمی زنند. در این بند به منظور حمایت از اصل چندجانبه گرایی، طرفین در مقابل فشارهای غیرقانونی شخص ثالث از اجرای مفاد این سند حفاظت خواهند کرد. در واقع، بند هشتم سند برای دولت ایالات متحده آمریکا کابوس است، چرا که محاسبات دولت آمریکا در اعمال سیاست فشار حداکثری علیه ایران را به هم خواهد ریخت. برنامه جامع همکاری ایران و چین را شاید بتوان یک فرصت طلایی دانست؛ یک طرف چین است با نزدیک به یک و نیم میلیارد نفر جمعیت

که تبدیل به یک ابرقدرت اقتصادی و صنعتی، هم پیمان جمهوری اسلامی و بازیگر بلامنازع در دنیا شده و با سرعت در حال جلو زدن امریکاست، با این تفاوت که هم وسعت و هم جمعیت آن به مراتب بیشتر از امریکاست و آن طرف ایرانی است مقتدر، با ثبات در منطقه و بازیگر اصلی در معادلات منطقه‌ای و البته دارنده منابع نفتی و غیرنفتی سرشار. در ذیل نظر برخی از مقامات، کارشناسان و تحلیلگران ذکر شده است: نماینده پیشین آمریکا در سازمان ملل همکاری ایران و چین را پایان انزوای ادعایی تهران دانست. «نیکی هیلی» نماینده پیشین آمریکا در سازمان ملل در پیامی توییتری اعلام کرد که همکاری ایران و چین پایان انزوای تهران در عرصه جهانی است. «پل پیلار» رئیس سابق بخش تحلیل عملیات سازمان جاسوسی آمریکا (سیا) گفت: سند همکاری ۲۵ ساله ایران و چین سیاست فشار حداکثری آمریکا را با شکست مواجه می‌کند. «مایک مورل» معاون پیشین سازمان سیا با اشاره به سند ۲۵ ساله ایران و چین در توییتر نوشت: چین و ایران برنده شدند و ما باختیم؛ این نتیجه مستقیم سیاست تکراری ما در قبال ایران است «گرت پورتر» تحلیلگر آمریکایی برجسته مسائل امنیتی، سند همکاری راهبردی جدید میان ایران و چین را پاتک و حمله‌ای غافلگیرانه به اقدامات آمریکا برای فشار بر اقتصاد ایران دانست. پورتر در پیامی در حساب توییتری خود نوشت: ایران در یک همکاری استراتژیک ۲۵ ساله با چین به تلاش آمریکا برای نابود کردن اقتصاد این کشور پاتک زد. سفیر و نماینده دائم ایران در سازمان‌های بین‌المللی مستقر در وین تصریح کرد که مخالفت آمریکا و متحدانش با سند راهبردی ایران و چین نشان‌دهنده صحت این تصمیم خردمندانانه برای استفاده حداکثری از فرصت‌های بین‌المللی در مقابل فشار حداکثری است. با وجود زیرساخت‌های قوی کشور و حمایت بی‌شائبه ملت شریف از نظام و مقاومت در برابر تحریم‌ها، باید از فرصت‌های مختلف موجود در عرصه بین‌المللی برای مقابله با تحریم‌ها نیز استفاده حداکثری کرد. وی با بیان اینکه اتحادسازی و ورود به همکاری‌های راهبردی و طولانی مدت، با حفظ منافع و امنیت ملی و رعایت قوانین کشور یکی از این اقدامات است افزود؛ چین، امروزه نه تنها مخالف سیاست‌های یکجانبه و توسعه طلبی امریکاست، بلکه با دارا بودن ۱۴/۱۴ تریلیون دلار تولید ناخالص داخلی، صاحب دومین اقتصاد بزرگ جهان با پانزده و نیم درصد است. برنامه همکاری‌های جامع ایران و چین یک نقشه راه روشن و ریل‌گذاری اصولی برای روابط دو کشور مهم در دنیای آینده است؛ جایی که چین جزء قدرت‌های برتر اقتصادی دنیا در آینده نزدیک و ایران به عنوان یکی از قدرت‌های بزرگ منطقه غرب آسیا، می‌توانند با روابطی مکمل و مستقل از قدرت‌های سنتی و سلطه‌گر، ضمن تامین منافع مشترک، یک برنامه جامع جهت نیل به اهداف تعیین شده طراحی و اجرا نمایند. «سید عباس موسوی» سخنگوی وزارت خارجه ایران اعلام کرد که سند همکاری ۲۵ ساله ایران و چین هنوز در حال مذاکره است و تنها یک پیشنهاد و نقشه راه است. زمانی که این متن نهایی شود و مورد توافق دو طرف قرار بگیرد، در مراجع قانونی به تصویب خواهد رسید. بر اساس محتوای متن و میزان تعهدات مشخص در آن و یا برنامه‌ها باید تصمیم‌گیری شود. چین در ابرراهبرد سیاست خارجی خود احیای جاده ابریشم را دنبال می‌کند تا درهای اقتصادش را بیش از پیش به سوی مقاصد جهانی بگشاید؛ مسیری که ایران در آن نقطه‌ای ژئواستراتژیک محسوب می‌شود و گذار جاده ابریشم از خاورمیانه و ادامه مسیر به سوی اروپا، آفریقا و خاور نزدیک اهمیت ایران به عنوان یک شریک تجاری مطمئن را برای ازدهای زرد روزافزون می‌سازد. در سوی مقابل، چین طی سال‌های گذشته و اکنون از مهمترین کشورهای تامین کننده نیازهای ایران در زمینه کالا، خدمات، فناوری‌های روز و مشتری محصولات انرژی کشورمان محسوب می‌شود و کوشیده تعهدات دوجانبه و بین‌المللی از جمله در توافق هسته‌ای را به انجام رساند. چین بزرگترین قدرتی است که هژمونی خودخوانده آمریکا را تهدید می‌کند و ایران نیز تنها کشوری در منطقه است که سیطره آمریکا را برنمی‌تابد؛ مزایا و واقعیات روابط ایران و چین در حکم ابریشمی گرانبها برای دو کشور محسوب می‌شود.

راز دسیسه‌ها علیه سند همکاری ایران و چین

تهران- ایرناپلاس- درحالی‌که ایران با ضربه زدن به تحریم‌های غیرقانونی ترامپ، در عین حفظ استقلال خود، به دنبال همکاری‌های دوجانبه با دیگر کشورهاست، رسانه‌های معاند و غربی برای ضربه زدن و جلوگیری از تحقق این برنامه‌ها، خط تخریبی علیه سند همکاری ایران و چین را با بمباران اخبار غیرموتق و کذب با شدت بیشتری دنبال می‌کنند تا بتوانند در این مسیر مانع‌تراشی کنند. در روزهای اخیر با خبری شدن سند همکاری ایران و چین، گزارش‌های متعددی با رویکرد منفی در این زمینه منتشر شده؛ از یک سو مقام‌ها و رسانه‌های آمریکایی اخبار کذب و شایعه ایجاد می‌کنند و از سوی دیگر، رسانه‌های معاند سوار بر موج شده و به این شایعه‌ها دامن می‌زدند تا شاید بتوانند افکار عمومی را در ایران نگران کنند. اما راز دسیسه‌چیدن‌ها علیه این سند همکاری چیست؟ چرا مقام‌های غربی و رسانه‌هایشان توجه خود را نسبت به این سند همکاری معطوف کرده‌اند؟

تضعیف سیاست‌های تحریمی آمریکا // در این زمان که ایران توانسته سند همکاری دوجانبه با چین را که جدی‌ترین رقیب اقتصادی آمریکاست، به پیش ببرد، موضوع برای تحلیلگران غربی آن هم در زمان تحریم‌های سخت واشنگتن علیه کشورمان گران‌تمام شده است. به عنوان نمونه، شورای روابط خارجی آمریکا در گزارشی مدعی شد «توافق محرمانه همکاری ۲۵ ساله ایران و چین، کشور را تا گلو زیر سلطه اقتصادی و نظامی یک کشور خارجی فرو می‌برد.» گزارش این شورا با طرح ادعای ورود سربازان چینی به ایران و فروش نفت ایران با تحفیف چشمگیر می‌افزاید، چین با خرید نفت بسیار ارزان، وارد ایران شده و بازیگر بزرگ اقتصاد ایران می‌شود. در حالی این نهاد آمریکایی اینگونه به اخبار کذب دامن زده که مسئولان و مقام‌های ذربط بارها این شایعه‌ها مانند فروش نفت بسیار ارزان و ورود سربازان چینی را تکذیب کرده‌اند. نشریه «نشنال اینترست» نیز در تحلیلی به فلم مایکل روبین نویسنده تندروی موسسه آمریکان اینترپرایز مدعی شده، ایران بابت هر توافقی که با چین امضاء کند، پشیمان خواهد شد. این تحلیلگر نه فقط از طرف مردم ایران اعلام موضع کرده که «هرگونه توافق درازمدت میان تهران و پکن، موجب برانگیخته شدن خشم عمومی مردم ایران خواهد شد،» مدعی مداخله احتمالی چین در ایران شده و شرایط توافق راهبردی ایران و چین را متضمن «خطر چشمگیری» برای رهبری دانست. این ادعا در تلوزیون فارسی‌زبان آمریکا نیز منعکس شده است. از سوی دیگر روزنامه واشنگتن پست در گزارشی، سند همکاری ایران و چین را «انعقاد یک توافق» توصیف کرده و نوشت: «در پی این توافق دو رژیم اقتدارگرا با احساس مشترک بغض و کینه از آمریکا به هم نزدیک می‌شوند.» این روزنامه همچنین به رقابت چین و آمریکا اشاره کرده و نوشته، پکن با واشنگتن درگیر به جنگ تلخ و زیانبار تجاری است و نظام تعرفه‌ها و تحریم‌ها، هیچ کدام نتوانسته پکن و تهران را راضی به کنار آمدن با ترامپ کند. در این میان شبکه چینی «کمربند و جاده» نیز در گزارشی به چرایی جنجالی شدن برنامه همکاری پکن و تهران پرداخته و نوشته است: این شراکت، جایگزین عملی و نمونه توسعه اثبات شده برای همکاری‌های مرتبط با غرب است. اما روزنامه آمریکایی نیویورک تایمز نیز در گزارشی با عنوان «چین و ایران با ایستادگی و مقاومت در مقابل آمریکا، به همکاری تجاری و نظامی نزدیک می‌شوند» نوشت: سند برنامه ۲۵ ساله همکاری‌های جامع ایران و چین، اقدامی در جهت تضعیف تلاش‌های ضدایرانی دولت دونالد ترامپ است. این توافق ضربه بزرگی به سیاست‌های تهاجمی ترامپ در قبال ایران از زمان خروج از برجام در سال ۲۰۱۵ وارد خواهد کرد. در این گزارش همچنین آمده است: ایران نیز از کشورهای اروپایی دلزده شده است و با وجود آنکه با سیاست ترامپ در قبال برجام مخالف هستند، به طور پنهانی از انواع تعاملات وعده داده شده با ایران در برجام، عقب‌نشینی کرده‌اند. دونالد ترامپ که در شرایط سخت انتخابات، اوضاع نامساعد اقتصادی به دلیل همه‌گیری ویروس کرونا، درگیر اعتراض‌ها به نژادپرستی است، تلاش کرده تا بتواند ایران را با تحریم‌های غیرقانونی خود به زانو درآورد. اما اکنون با رسانه‌ای شدن این سند همکاری، می‌داند ایران نتوانسته با جدی‌ترین قدرت اقتصادی و رقیب آمریکا، به توافقی دست یابد که نوعی موفقیت در عرصه اقتصادی و دیپلماسی بین‌المللی

است. شاید از همین روست که واشنگتن پست در یادداشتی با عنوان «چین جنگ سرد دوم را کلید می‌زند» تلاش کرده از همین جدال با پکن به سود پویش ترامپ استفاده کند و بنویسد: چین با تکیه زدن بر جایگاه شوروی، جهان را به سمت جنگ سرد دوم هدایت می‌کند و دونالد ترامپ تنها رئیس‌جمهوری است که صلاحیت دفع این تهدید از سر آمریکا و غرب را دارد.

سند همکاری با چین قرارداد نیست // با گزارش‌های رسانه‌های غربی و معاند این‌طور القا شده که سند همکاری ۲۵ ساله ایران و چین، یک قرارداد است. درحالی که بارها مسئولان کشور اعلام کرده‌اند فقط سند همکاری و یک نقشه راه برای ادامه همکاری‌هاست و حتی نسخه‌هایی از آن در کمیسیون‌های مربوطه در مجلس شورای اسلامی نیز توزیع شده است. محمود واعظی رئیس دفتر رئیس‌جمهوری چهارشنبه ۱۸ تیرماه در پایان جلسه هیأت دولت درخصوص سند همکاری ۲۵ ساله ایران و چین و اخباری که در این زمینه منتشر شده است، گفت: این سند، سندی متداول است؛ برای اینکه استحکام روابط کشورها را بیشتر کند، بین آنها امضا می‌شود. این سند هیچ تعهدی به آن معنا نیست (که برخی رسانه‌های داخلی و شبکه‌های اجتماعی به آن پرداخته‌اند).

شایعه‌های عجیب و غریب // در عین حال، رسانه‌های معاند که خط و ربط خود را از آمریکایی‌ها و سعودی‌ها می‌گیرند، شایعه‌های عجیب و غریبی درباره جزئیات این همکاری منتشر کرده‌اند تا شاید بتوانند از این راه افکار عمومی را متزلزل کنند. آنها نیز به خوبی می‌دانند همه این تلاش‌ها خیال باطلی است، زیرا دولت به‌صورت متقن درباره این همکاری اطلاع‌رسانی کرده و به این روند تا زمان تصویب در پارلمان ادامه خواهد داد و مردم نیز می‌دانند که در این شرایط سخت اقتصادی، همکاری با یک قدرت اقتصادی نه‌تنها به سود روابط دیپلماتیک است، بلکه از نظر اقتصادی نیز به تولید و رشد کمک خواهد کرد.

سیاست نه شرقی و نه غربی // همچنین یکی از مهم‌ترین شایعه‌هایی که بعد از خبری شدن این توافق منتشر شد، این بود که ایران به دلیل ترس از غرب، خود را به چین فروخته و حالا تحت استعمار دولت چین قرار گرفته است! اما باید گفت، یکی از شعارهای اصلی جمهوری اسلامی ایران از ابتدای انقلاب تا به امروز، «نه شرقی، نه غربی، جمهوری اسلامی» بوده و تا به امروز نیز این موضوع را ثابت کرده است. همان‌طور که سند همکاری برجام، غرب‌گرایی و رفتن زیر سلطه غرب نبود، این همکاری با چین نیز به منزله شرق‌گرایی نبوده و نیست. ایران نیز قدرت منطقه است و همه کشورهایی که وارد همکاری با ایران می‌شوند، بر این موضوع واقف هستند. همچنین یکی از اصول توافقی و همکاری با چین، نفع بردن دو طرف و حفظ استقلال بوده است. دیاکو حسینی کارشناس روابط بین‌الملل در همین زمینه به ایرنا پلاس گفته بود: رسانه‌های نزدیک به آمریکایی‌ها با چین‌هراسی و ۲ قطبی کردن فضای جهان به غرب و شرق در تلاشند تا نشان دهند اگر ایران وارد توافقی با چین می‌شود، ارتباطش را با کشورهای غربی مسدود کرده است؛ آن هم در حالی که ما با برجام تلاش کردیم با کشورهای اروپایی و ... وارد مناسبات بین‌المللی شویم، اما آمریکایی‌ها با نقض غیرقانونی برجام، بی‌اعتمادی ایجاد کردند. بنابراین همان‌طور که امضای برجام به معنای غرب‌گرایی نبود، امضای این سند همکاری نیز به معنای شرق‌گرایی نیست. دولت به‌دنبال راهی برای قدرت گرفتن موتور اقتصادی و مقابله با جنگ اقتصادی است که آمریکا علیه ایران به راه انداخته؛ چنین نگاه‌هایی نباید نسبت به سند همکاری ایران و چین وجود داشته باشد. علاوه بر این موارد، همکاری با چین به منزله عدم همکاری با دیگر کشورها نیست. آن چنان که حسام‌الدین آشنا مشاور رسانه‌ای دولت در این باره نوشته: داشتن یک طرح برای همکاری ۲۵ ساله با یک کشور دیگر نشانه ضعف نیست. ضعف در این است که قراردادهای همکاری بلندمدت‌مان محدود به یک کشور بماند. داشتن قراردادهای همکاری ۲۵ ساله با ده‌ها کشور مهم دیگر نشان قدرت و ضامن ثبات ماست. همان‌طور که معاون دیپلماسی اقتصادی وزارت امور خارجه نیز تأکید کرده، ایران و چین ۱ به دنبال یک همکاری برد-برد هستیم. «غلامرضا انصاری» امروز یکشنبه در گفت‌وگویی درباره سند همکاری ۲۵ ساله ایران و چین گفت: این چیزهایی که در رسانه‌ها و مطبوعات مطرح می‌شود، ممکن است

بخشی از آن در داخل سند باشد و برخی هم اساس و ریشه نداشته باشد. وی یادآور شد: ما به دنبال یک همکاری برد-برد با چین بوده و هستیم و این چیزی است که ما با بیشتر کشورهای ه با آنها روابط دوستانه و نزدیک داریم، دنبال می‌کنیم. تلاش داریم به سمت تفاهم‌های راهبردی با کشورهای دوست برویم.

تحلیلگر چینی: باید مراقب بدخواهان همکاری چین و ایران بود

پکن- ایرنا- تحلیلگر آکادمی علوم اجتماعی چین، برنامه جامع همکاری های تهران - پکن را یک رویداد بسیار مهم و مبنی بر برد - برد عنوان کرد که دشمنانی دارد و گفت: «ملت های چین و ایران باید آمادگی مقابله با فشارهای بیرونی بدخواهان تقویت روابط دو کشور، در چارچوب این برنامه را داشته باشند.» «ما پینگ» روز یکشنبه در گفت و گو با ایرنا از ایران به عنوان یک کشور مهم در منطقه غرب آسیا یاد کرد و گفت: «دولت چین همیشه به همکاری های طولانی مدت با ایران اهمیت داده و تغییر اوضاع بین المللی هم تاثیری در ادامه این همکاری ها نداشته است لذا ترسیم چنین برنامه ای میان دو کشور لازم است.» این محقق چینی با بیان اینکه دو کشور مخالفانی در سطح بین الملل دارند گفت که «مردم چین و ایران باید همزمان با پیشبرد برنامه جامع همکاری ها، کاملاً از لحاظ روانشناختی برای مقاومت در برابر مشکلات بیرونی ناشی از فشار دیگر کشورها از جمله آمریکا آماده باشند.» پروفیسور ما ادامه داد: «درهای چین همیشه به جهان خارج باز خواهد بود لذا برنامه جامع همکاری های ایران و چین در صورت اجرا و نهایی شدن، نه تنها توسط مردم ایران بلکه از سوی مردم چین نیز حمایت می شود.» او افزود: «چین و ایران مدت ها است که فشار سیاسی غرب را تجربه کرده اند ولی با این حال از نظر سیاسی از یکدیگر حمایت کرده و در این همکاری ها به سود متقابل و اقتصاد برد-برد دست یافته اند.» استاد دانشگاه چین با یادآوری تغییرات و تحولات جهانی و بین المللی گفت که «اکنون ایالات متحده آمریکا دانا از کشورهای مختلف می خواهد همکاری های خود را با ایران کاهش دهند اما این فقط یک رویا است زیرا دولت چین در برابر فشارهای آمریکا تسلیم نخواهد شد.» ما پینگ با اشاره به اینکه تاریخچه شکل گیری روابط تهران - پکن به دو هزار سال پیش و دوران جاده ابریشم باز می گردد گفت که «ایران یکی از کشورهای مهم در این جاده دوستی است، شهرهای تاریخی ایران مانند اصفهان، شیراز و سایر شهرهای تاریخی و فرهنگی، حلقه اتصال فرهنگ شرق به غرب هستند و از نظر مبادله فرهنگی به عنوان یک پل عمل می کنند.» وی ادامه داد اکنون که جایگاه ایران در جهان در حال افزایش است تهران قطعاً نقش بیشتری در ساخت کمربند و ابتکار جاده ایفا خواهد کرد. عضو آکادمی علوم اجتماعی چین اظهار کرد: «در گذشته چین و ایران در زمینه های انرژی، زیرساخت ها و دفاع ملی دستاوردهای بزرگی کسب کرده اند در آینده هم می توانیم همچنان به تلاش خود ادامه دهیم، زمینه ها را گسترش دهیم و همکاری ها را در ابعاد اقتصاد، تجارت، سرمایه گذاری، امور مالی و حفاظت از محیط زیست و علم، فناوری، دانشگاه و فرهنگ عمیق تر کنیم.» استاد ما افزود: به اعتقاد من برای تقویت همکاری های سیاسی، لجستیکی و اقتصادی در قالب ساخت "کمربند و جاده" ابتدا باید روابط مردم با مردم و مبادلات فرهنگی و تفاهم فرهنگی بین دو ملت را تقویت کرد. تحلیلگر عضو آکادمی علوم اجتماعی چین با اشاره به اهمیت روابط چین و ایران اظهار کرد: «شی جین پینگ رئیس جمهوری چین نخستین رئیس جمهوری یک کشور خارجی بود که بعد از امضای توافق هسته ای ایران در سال ۲۰۱۶ میلادی به تهران سفر کرد در این سفر روابط دو کشور به سطح همکاری های جامع استراتژیک ارتقا یافت.» ما پینگ با اشاره به سیاست چین با عنوان «ساخت جامعه بشری با سرنوشت مشترک» افزود: دولت ها و ملت های دو کشور باید دست به دست هم دهند و برای این منظور با هم کار کنند.

پایگاه تحلیلی مدرن پالیسی: برنامه راهبردی ایران و چین نقش مهمی در توسعه جنوب آسیا خواهد داشت

تهران - ایرنا - پایگاه خبری- تحلیلی "مدرن دیپلماسی" در گزارشی نوشت: برنامه راهبردی ایران و چین نقش مهمی در توسعه جنوب آسیا خواهد داشت و پیوستن ایران به خانواده بزرگ ابتکار "کمربند و جاده" یک تحول مثبت و خوشبینانه است. به گزارش روز یکشنبه ایرنا، رسانه فرانسوی مدرن دیپلماسی با انتشار گزارشی به نقل از زامیر احمد عوان نوشت: جنوب آسیا بخش بسیار مهمی از این جهان است و با برخورداری از آب و هوا، توپوگرافی، قومیت، زبان، ادیان مختلف و متنوع یک جهان یکتا است. از حیث داشتن ذخایر و منابع طبیعی مانند کوهها، یخچالها، دریا و غیره برای گردشگری هم غنی است و از کشاورزی غنی هم برخوردار است اما با این حال از لحاظ اقتصادی ضعیف و عقب مانده است. "زامیر احمد عوان" کارشناس پاکستانی و عضو "مرکز جهانی سازی چین" نویسنده این گزارش آورده است: ابتکار کمربند و جاده که شی جین پینگ رئیس جمهوری چین آن را راه اندازی کرده است یک بارقه امید برای کل منطقه جنوب آسیا است. بسیاری از کشورها بطور رسمی یا غیررسمی به این طرح پیوسته اند. پاکستان و میانمار از منتفعان اصلی این طرح هستند. در حالی که کریدور اقتصادی چین - پاکستان پروژه اصلی کمربند و جاده است و تا حد زیادی پیشرفت کرده است، ۲۲ پروژه هم تکمیل شده و اکنون به بهبود اجتماعی - اقتصادی پاکستان کمک می کنند. همین تعداد پروژه هم در صف اجرا هستند. میانمار نیز مطابق کریدور چین - بنگلادش - میانمار که یکی از موفقیت های طرح کمربند و جاده است در این پیوند وارد شده است. وی افزود: نپال به مدت دهه ها زیر نفوذ هند قرار داشت و از این هژمونی لطمه می دید. وضع وقتی بدتر شد که هند در سال ۲۰۱۵ نپال را محاصره اقتصادی کرد و نپال با کمبود شدید غذا و سوخت و برق و دارو مواجه شد. نپال در نهایت تصمیم گرفت که به چین نزدیک شود و پکن به نپال کمک نمود و از توسعه اجتماعی و اقتصادی آن حمایت کرد. نویسنده این گزارش افزود: بنگلادش، سریلانکا، مالدیو، بوتان نیز تحت این هژمونی بودند. هند با همه همسایگان خود مناقشه مرزی داشت و در چنین شرایطی طبیعی بود که این کشورها درصدد یافتن حمایت کشوری قوی تر از هند باشند و از این رو به سمت چین متمایل شدند. بر اساس این گزارش، هند تنها کشور جنوب آسیا است که با ابتکار کمربند و جاده مخالف است در حالی که بقیه جنوب آسیا با آن موافق هستند. این کارشناس منطقه جنوب آسیا افزود: ابتکار کمربند و جاده طرحی برای تقویت ارتباطات و پیوندها و ارتقای زیرساخت ها و مبارزه با فقر و گرسنگی است و این چیزی است که جنوب آسیا نیازمند آن بوده است و اشتراک منافع با چین موجب شده که تمام جنوب آسیا تحت خانواده کمربند و جاده قرار گیرد. همچنین نیاز به تقویت همکاری بین کشورهای جنوب آسیا وجود دارد و این امر ممکن است نیازمند کاهش مقررات ویزا و ارتقای گردشگری و تبادل محققان برای ایجاد درک و هارمونی باشد. افزایش تماس های مردمی به فرصتهای بیشتر همکاری منجر خواهد شد. در این گزارش آمده است: توافق چین - ایران نقش مهمی در این منطقه ایفا خواهد کرد. چین متعهد به سرمایه گذاری در ایران شده است. نویسنده نتیجه گرفته است: تعمیم و امتداد خانواده کمربند و جاده به ایران، افغانستان، ترکیه، آسیای مرکزی و اوراسیا از نگاه جنوب آسیا یک تحول مثبت است و برای آینده بسیار خوشبینانه است. کمربند و جاده به عنوان عامل تسهیل کننده و ارتقا دهنده درک، هارمونی و توسعه در این منطقه از جهان عمل می کند.

راهپایی فیلم کوتاه «خدا حافظ المپیک» به دو رویداد بین المللی

تهران- ایرنا- فیلم کوتاه «خدا حافظ المپیک» به کارگردانی مجتبی پوربخش به دو جشنواره فیلم های ورزشی چین و جمهوری چک راه یافت. فیلم کوتاه «خدا حافظ المپیک» به کارگردانی مجتبی پوربخش و نویسندگی بهنام بروجردی به دو جشنواره فیلم های ورزشی چین و جمهوری چک راه یافت. فیلم کوتاه «خدا حافظ المپیک» در دو

رویداد سینمایی چین و جمهوری چک به رقابت می‌پردازد. یازدهمین جشنواره فیلم‌های ورزشی چین از ۱۳ تا ۱۹ جولای برابر با ۲۲ تا ۲۹ تیرماه و بیست و سومین جشنواره FICTS چک از ۱ تا ۱۰ اکتبر برابر ۱۰ تا ۱۹ مهرماه برگزار می‌شود. این فیلم داستان دختر قایقرانی را روایت می‌کند که در مسیر المپیک با چالش‌های فراوانی مواجه می‌شود. رامین راستاد، فرج‌الله گلسفیدی، هومن جوادی، مهری آل‌آقا، طاهره عموزاده، اصغر سندوسی، مرتضی قدیری، جابر وثوق، علیرضا شهرستانی و مریم جهانی بازیگران فیلم «*خدا/حافظ المپیک*» هستند. دیگر عوامل فیلم عبارتند از نویسنده: بهنام بروجردی، مدیر تصویربرداری: مجید گلسفیدی، صداپرداز: مینم معتمدی، طراح گریم: مهدی صیاد، آهنگساز: بابک زرین، مدیر تولید: علی حیدریان، منشی صحنه: مسعود صحبتی، عکاس حمید خیراندیش، روابط عمومی: مینا آتشی.

مخالفان توافق با چین از چه چیز نگرانند؟

محمد مهدی مظاهری استاد دانشگاه / تهران- ایرنا- هر چند در حال حاضر نمی‌توان در مورد مفاد برنامه همکاری راهبردی با چین اظهار نظر کرد اما به نظر می‌رسد تنوع بخشی به سیاست خارجی و ملزم کردن قدرت‌های نوظهور به توسعه مناسبات استراتژیک با ایران قدرت چانه‌زنی کشورمان در عرصه بین‌المللی را افزایش می‌دهد در هفته‌های اخیر رسانه‌های مکتوب، دیداری و شنیداری و همچنین فضای مجازی پر شده است از حرف و حدیث‌ها پیرامون توافق ۲۵ ساله ایران با چین. در حالی که وزارت امور خارجه با ذکر مزایای این توافقنامه اعلام کرده رایزنی‌ها درباره آن همچنان با مقامات چینی در جریان است و بنابراین هنوز نمی‌توان به طور قطعی از یک سند رسمی سخن گفت، رسانه‌های خارجی و البته برخی فعالان ناآگاه فضای مجازی مسیری دیگر در پیش گرفته اند؛ منتقدانی که هنوز یک خط از این توافق را نخوانده‌اند و در جریان جزئیات آن هم نیستند، از تسلط چین بر منابع کشور ابراز نگرانی می‌کنند و با ادعای فروش بخش‌هایی از ایران به این قدرت آسیایی اشک تماشای می‌ریزند. حتی کار را به جایی کشانده‌اند که برای «مقابله ملی» با این توافق فراخوان تجمعات مردمی می‌دهند! هدف نویسنده این سطور دفاع از توافقنامه‌ای که هنوز در مجلس به تصویب نرسیده و به صورت رسمی منتشر نشده، نیست؛ چرا که هر فرد آگاه به قانونی می‌داند که بر اساس قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران قوه مجریه تنها با تصویب و نظارت مستقیم قوه مقننه، قادر به انعقاد یک معاهده بین‌المللی خواهد بود. در واقع اصل هفتاد و هفتم تأکید دارد که «عهدنامه‌ها، مقاله‌ها، قراردادها و موافقت‌نامه‌های بین‌المللی باید به تصویب مجلس شورای اسلامی برسد» و بنابراین نمی‌توان در مورد مفید یا مضر بودن مفاد توافقی که هنوز در مجلس مطرح نشده و در فرایند مذاکره و چانه زنی است، تحلیل دقیقی داشت. اما در مورد حواشی ایجاد شده پیرامون این توافقنامه باید به چند نکته اشاره کرد: در درجه نخست باید گفت هر چند برخی وزارت خارجه را به پنهان‌کاری و عدم شفاف سازی در مورد این توافق متهم می‌کنند، اما این امر بخشی از فرایند رایج مناسبات دیپلماتیک در راستای حفظ منافع و وجهه بین‌المللی کشور است. در واقع عرف پذیرفته شده در انعقاد توافقات مهم بین‌المللی این است که مقامات کشورها ابتدا در جلسات خصوصی و محرمانه در مورد کلیات توافق، تعهداتی که هر یک باید بپذیرند، منافع و دستاوردهای متقابل بحث و گفت و گو می‌کنند، در جریان رفت و آمدهای دیپلماتیک متعدد، مشورت با مقامات و نهادهای مسئول داخلی خود شرایط و تعهداتشان را تغییر می‌دهند و به روزرسانی می‌کنند و زمانی که در مورد کلیات به توافق رسیدند، موضوع تلاش‌های خود را رسانه‌ای کرده و توافقنامه را برای تأیید و تصویب نهایی راهی مراجع ذی صلاح خود می‌کنند. بنابراین، اقدام وزارت خارجه در این راستا نه تنها خلاف عرف رایج بین‌المللی نبوده، بلکه با توجه به شرایط حساس ایران و خصومت و غرض‌ورزی برخی کشورهای منطقه، ایالات متحده آمریکا و رژیم صهیونیستی برای جلوگیری از هر توافقی که موقعیت ایران را بهبود ببخشد، این رویکرد تا حد زیادی منطقی و قابل توجیه به نظر می‌رسد. نکته دوم اشاره به این واقعیت تلخ است که متأسفانه در

فضای سیاسی ایران بسیاری مواقع منافع ملی فدای رقابت‌های جناحی می‌شود؛ کسانی که تا پیش از این وزارت خارجه را به اتهام برخورد واکنشی با بحران‌های بین‌المللی و نداشتن ایده‌های ابتکاری برای تغییر شرایط به نفع کشور به باد انتقاد می‌گرفتند، حال که مسئولان دیپلماتیک کشورمان تلاش کرده‌اند با دور زدن آمریکا و کشورهای اروپایی، به سیاست خارجی کشور تنوع ببخشند، غول خوش‌آبیه آسیای را به همکاری و سرمایه‌گذاری در کشورمان متقاعد کنند و به دوستان بدعهد نشان دهند که اگر آنها در شرایط بحرانی ایران را تنها گذاشتند، کشورمان راه‌های دیگری نیز پیش رو دارد، این گروه باز هم علم اعتراض برافراشته‌اند که توافق با چین یعنی فروش و واگذاری منابع کشور! اگر دغدغه این گروه به راستی منافع ملی و منابع کشور است، باید مطمئن باشند چنین توافقاتی بدون موافقت مجلس امکانپذیر نیست و بنابراین باید تا زمان بررسی قرار داد در مجلس صبور باشند. البته توافق استراتژیک با چین دشمنان قسم‌خورده خارجی نیز دارد؛ آنها که در ظاهر برای منابع و جزایر ایرانی اشک تمساح می‌ریزند و با رسانه‌هایی که در اختیار دارند مردم ایران را به مخالفت علیه این توافق فرا می‌خوانند، اما واقعیت این است که در حساب و کتاب‌های پشت پرده خود به این نتیجه رسیده‌اند که اگر ایران با قدرتی همچون چین به یک توافق استراتژیک دست یابد، تحریم‌های آمریکا با سدی جدی روبرو می‌شود و فشارها و بدعهدی‌های کشورهای اروپایی برای وادار کردن کشورمان به تن دادن به توافقی جدید و سختگیرانه‌تر نیز به نتیجه نمی‌رسد. بنابراین باید ریشه‌های این توافق را شکل نگرفته از خاک درآورد و با جنجال و هیاهوی رسانه‌ای مانع تصویب آن شد. در کنار گروه‌های فوق که اهداف و منافع فردی، جناحی و گروهی خاص خود را دارند، گروهی نیز دلسوزان واقعی کشور و هوادار منافع ملی هستند که نگرانند موقعیت نابسامان خارجی کشور و تحریم‌ها و بدعهدی‌های طرف‌های غربی، دستگاه دیپلماسی را به سمت توافقی بد و ناعادلانه با قدرت شرقی سوق دهد. حضور و ابراز نظر این گروه‌ها برای هر سیستم سیاسی از جمله جمهوری اسلامی ایران نعمت و برکت است و باعث می‌شود که هم مقامات کشور همواره بدانند که چشم‌های ناظری وجود دارد که هر اقدام و حرکت آنها را زیر نظر دارد و هم قدرتهای خارجی طرف ایران واقف گردند که جامعه مدنی و افکار عمومی در ایران زنده و پویا است و بنابراین حق زیاده‌خواهی ندارند. با این وجود انتظار می‌رود که دلسوزان واقعی نیز ضمن بیان نظرات و پیشنهادات خود، از نقدهای بی‌پشتوانه و فضاوت‌های عجولانه پرهیز کنند و با برخوردهای منطقی به نیروی کمکی دیپلمات‌های کشور برای گرفتن امتیازات بیشتر و دستیابی به توافقی بهتر با طرف مقابل تبدیل شوند. در نهایت باید گفت؛ هر چند فعلاً نمی‌توان در مورد مفاد توافقنامه استراتژیک با چین اظهار نظر کرد، اما به نظر می‌رسد تنوع‌بخشی به سیاست خارجی و ملزم کردن قدرت‌های نوظهور به توسعه مناسبات استراتژیک با ایران قدرت چانه‌زنی کشورمان در عرصه بین‌المللی را افزایش می‌دهد و در صورتی که بتواند روند طبیعی خود را طی کند، تأمین‌کننده منافع ملی ایران خواهد بود.

واکنش تلویزیون چین به هجمه رسانه‌های غربی به برنامه همکاری تهران و پکن

پکن- ایرنا- تلویزیون چین با انتقاد از هجمه رسانه‌های غربی علیه همکاری‌های تهران - پکن تأکید کرد که رسانه‌های غربی بجای هراس افکنی از گسترش همکاری‌های تهران و پکن، درباره خطاهای دولت آمریکا که برای ملت‌ها به ویژه مردم ایران مشکلات فراوانی ایجاد کرده از جمله جنگ آفریزی‌ها در سوریه و عراق، خروج یکجانبه از برجام و تحریم کشورها بنویسند. تلویزیون چین در گزارش روز دوشنبه خود با واکاوی گزارش ۲۱ تیرماه نیویورک تأیید از همکاری‌های اقتصادی ایران و چین و برنامه جامع راهبردی ۲۵ ساله دو کشور، تأکید کرد که «این روزنامه آمریکایی به طرز باور نکردنی تلاش کرده تا روابط و همکاری‌های نظامی ایران و چین را نگران‌کننده ترسیم کند.» تلویزیون چین خاطر نشان کرد: این روزنامه از آنچه همکاری‌های راهبردی نظامی و تجاری ایران نامیده است به عنوان «راهبردی مقابله جویانه» در برابر دولت دونالد ترامپ رییس‌جمهوری آمریکا یاد می‌کند و می‌کوشد تا

نوعی هراس را به جامعه بین‌المللی در ارتباط با مناسبات دو کشور و این برنامه تزریق کند و با حدس و گمان مطالبش را به پیش می‌برد. رسانه چینی افزود: این همکاری راهبردی و برنامه مذکور موضوعی بود که در جریان سفر سال ۲۰۱۶ میلادی «شی جین پینگ» رئیس‌جمهوری خلق چین به ایران مطرح شد اما هرگز روابط راهبردی نظامی میان طرفین آنطور که این روزنامه غربی مدعی شده، مطرح نبوده است. تلویزیون چین از گزارش‌های غیرواقعی رسانه‌های غربی درباره همکاری‌های ایران و چین ابراز تاسف و تصریح کرده است که «غربی‌ها طوری می‌نویسند که گویا دولت و ملت ایران نقشی ندارند و نمی‌توانند تصمیم بگیرند و یا این سند همکاری نفوذ چین را افزایش داده و گویی ایران کاملاً در اختیار چین است.» رسانه چینی با اشاره به اینکه جای خیلی از مسایل در گزارش روزنامه نیویورک تایمز خالی است، اضافه کرد: «مشکلاتی که آمریکا با تحریم‌هایش برای دولت و ملت ایران بوجود آورده و رنج‌هایی که برای مردم ایران ایجاد کرده که حتی از چشم دیده بان حقوق بشر هم پنهان نمانده است در این گزارش نیامده است.» تلویزیون چین تصریح کرد: چرا آنها نمی‌نویسند که آمریکا از برجام خارج شد و چرا به طور گسترده به این مساله نمی‌پردازند که آمریکا به چین توافقی پشت و شرکت‌های اروپایی را تهدید کرد تا از بازار ایران خارج شوند و به رغم شیوع کووید ۱۹ در ایران، محدودیت‌های زیادی برای تهران به منظور دستیابی به دارو و تجهیزات پزشکی اعمال کرد. گزارش سپس به مبالغه نیویورک تایمز در خصوص روابط نظامی ایران و چین و حضور و نفوذ فزاینده پکن در گذرگاه‌های نفتی دنیا در قالب این برنامه اشاره کرده و می‌افزاید: «چین در سراسر جهان فقط یک پایگاه در جیوتی دارد حال آنکه شمار پایگاه‌های نظامی آمریکا در جهان به ۸۰۰ مورد می‌رسد.» رسانه چینی تأکید کرد: «خیلی عجیب است این رسانه آمریکایی چنین گزارش هشدار دهنده‌ای از روابط ایران و چین در عرصه نظامی منتشر می‌کند ولی کارنامه جنگ افروزی آمریکا را فراموش کرده است کشوری که باید دو جنگ در عراق و یکی هم در سوریه که هنوز در جریان است به پرونده دخالت‌های نظامی ۴۰ سال آن در خاورمیانه افزود.» تلویزیون چین خاطرنشان کرد: چنین هراس و واژه‌های که از سوی یک رسانه با آب و تاب و هشدار و حدس و گمان به جامعه تزریق می‌شود، جای کاوش و بررسی دارد آنچه خیلی طبیعی است اینکه در یک رابطه مشارکتی یکی به انرژی و دیگری به سرمایه‌گذاری نیاز دارد چین هم برخلاف آمریکا که سه سال پس از برجام از آن خارج شد از ابتدا تاکنون به آن پایبند بوده و همانطور که وزارت خارجه این کشور اعلام کرده همواره در طرف درست تاریخ ایستاده و با دیگر جوانب‌ذی‌ربط برجام همکاری کرده است.

چالش آمریکا در مقابله با «حلقه طلایی»

تهران- ایرنا- اعلام برنامه جامع ۲۵ ساله همکاری‌های ایران و چین طی هفته گذشته، گمانه‌زنی‌هایی را میان تحلیلگران سیاسی قوت بخشید مبنی بر اینکه جهان به سمت قطب بندی جدیدی در حال حرکت است که ایران و همسایگان در مرکز این تحولات خواهند بود. نشریه خبری تحلیلی "اینسایدر" آمریکا روز شنبه در یادداشتی به شکل گیری یک قطب بندی سیاسی در عرصه بین‌الملل تحت عنوان «حلقه طلایی» متشکل از کشورهای چین، روسیه، ایران، پاکستان و ترکیه اشاره کرد و نوشت: آمریکا از زمان فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی (سابق) مدعی قدرت مسلط و بلامنازع جهانی بوده اما رشد برق‌آسای اقتصادی و نظامی چین، آن را به رقیبی قوی برای این کشور بدل کرده است. اینسایدر افزود: این حقیقت که این کشورها به چین نزدیک می‌شوند تعجب آور نیست. آمریکا تحریم‌های سختی را بر روسیه و ایران اعمال کرده و به اقتصاد و پول رایج آنها آسیب زده است. همچنین، علیرغم اینکه آمریکا و ترکیه به خاطر عضویت در ناتو متحد یکدیگرند، اما در سال‌های اخیر ترکیه نیز از آمریکا دور شده و حتی سیستم دفاع موشکی اس ۴۰۰ را هم از روسیه خریده است. این گزارش می‌افزاید: چین از سرمایه لازم برای تأمین مالی توسعه اقتصادی این کشورها برخوردار است. همچنین در صحنه بین‌المللی از کشورهای روسیه، ایران، پاکستان و ترکیه حمایت سیاسی کرده است. به نوشته اینسایدر، همین اواخر طی ماه جاری این

کشور در شورای امنیت جلوی تداوم تحریم های تسلیحاتی آمریکا علیه ایران را گرفت. این رسانه آمریکایی اضافه کرد: در حالی که ایالات متحده درگیر شیوع بیماری کووید- ۱۹ است و بالاترین نرخ بیکاری را تجربه کرده، کشورهای معروف به «حلقه طلایی» آمریکا را هدف قرار داده‌اند. حتی رجب طیب اردوغان تسلط آمریکا در نظم جهانی را ناعادلانه خوانده است. اینسایدر در پایان می نویسد: چین در حال ایجاد روابط اقتصادی با هر یک از این کشورها در قالب طرح بلندپروازانه یک کمربند-یک راه است و تخمین زده می شود که ۴۰ میلیارد دلار در پاکستان سرمایه گذاری کند، یک قرارداد نفتی ۲۷۰ میلیارد دلاری نیز با روسیه بسته است. همچنین گزارش شده است که چین می‌خواهد ۴۰۰ میلیارد دلار طی ۲۵ سال در ایران سرمایه‌گذاری کند. این سرمایه‌گذاری در نفت و گاز، زیرساخت‌ها، فرودگاه، راه آهن، بانک داری و مخابرات خواهد بود. در اوایل هفته قبل تهران اعلام کرد که در بندر استراتژیک چابهار با پکن همکاری می‌کند. این امر ایران را به بخشی مهم از طرح یک کمربند یک جاده تبدیل و چین را از طریق ترکیه به اروپا متصل می‌کند.

تلاش های آمریکا برای رقابت با چین در آسیای مرکزی

تهران - ایرنا - یک نشریه پاکستانی گزارش داد: آمریکا و پنج کشور آسیای مرکزی بتازگی با صدور یک بیانیه مشترک متعهد به همکاری برای ساخت پیوندهای اقتصادی و تجاری برای اتصال آسیای مرکزی به بازارهای آسیای جنوبی و اروپا شده اند. به نوشته روز یکشنبه روزنامه "داون" پاکستان ، این کشورها هفته گذشته در بیانیه مشترکی در واشنگتن همچنین برای حل و فصل مسالمت آمیز مناقشه در افغانستان تاکید کردند؛ امری که آمریکا آن را موجب ایجاد فرصتهایی برای یکپارچگی اقتصادی مناطق آسیای مرکزی و جنوبی می داند. این روزنامه افزود: ایران و چین نیز پیش نویس طرح مشترکی را برای ادغام و یکپارچه سازی این دو منطقه تهیه کرده اند. آنها درصدد ایجاد یک مشارکت گسترده همکاری هستند که راه را برای میلیاردها دلار سرمایه گذاری چین هموار خواهد کرد. در این گزارش آمده است: توافق مزبور موجب مخدوش شدن تلاش های دولت ترامپ برای فشار بر ایران شده و حضور چین در منطقه را افزایش می دهد. قرار است دو کشور به طور مشترک شبکه ای از مخابرات ، بنادر ، راه آهن و جاده احداث کنند تا دسترسی ها به بازارها در خاورمیانه و اروپا ارتقا یابد. روزنامه داون به نقل ناظران دیپلماتیک در واشنگتن افزود: آمریکا و چین هر دو دورنمای اقتصادی عظیمی در آسیای مرکزی و جنوبی متصور هستند و می خواهند در مسیرهای تجاری ناشی از ادغام این مناطق سهم مهمی داشته باشند و در این زمینه با یکدیگر رقابت فشرده ای دارند . طبق این گزارش ، در نشست افتتاحیه مجمع سه جانبه در اواخر ماه مه ، آمریکا و افغانستان و ازبکستان نیز پروژه هایی را بررسی کردند که آسیای جنوبی و مرکزی را به یکدیگر پیوند می دهد. در بیانیه مشترکی که پس از این نشست منتشر شد بر لزوم ایجاد پیوند راه آهن های میان آسیای مرکزی و پاکستان و یک خط لوله گاز تا هند از طریق پاکستان تاکید شد. واشنگتن برای ارتقا دادن طرحی های خود برای این دو منطقه گروهی موسوم به C5+1 ایجاد کرده که شامل آمریکا و پنج کشور قزاقستان، قرقیزستان، تاجیکستان، ترکمنستان و ازبکستان در آسیای مرکزی است. آنها همچنین کارگروهی برای بررسی فرصت های همکاری در توسعه پتانسیل های ترانزیتی افغانستان از جمله جستجوی فرصت ها برای تامین اعتبار پروژه های بزرگ از طریق موسسات مالی بین المللی تشکیل داده اند. طبق گزارش روزنامه داون پاکستان ؛مشارکت کنندگان گزینه های مختلفی را برای ایجاد انعطاف پذیری اقتصادی و تقویت بیشتر امنیت و ثبات در آسیای مرکزی و منطقه بزرگتر ورای آسیای مرکزی مورد بحث قرار دادند. شرکت توسعه فاینانس آمریکا ، بانک صادرات - واردات آمریکا و اداره تجارت بین المللی وزارت بازرگانی آمریکا کمک مالی برای پروژه ها در این منطقه ارائه خواهند داد. طبق گزارش این رسانه، کارگروه امنیتی گروه C5+1 همچنین "مرزهای ایمن و موثر" را ترویج و ارتقا خواهد داد تا امکان جریان آزاد کالا و جلوگیری از قاچاق انسان و کالا و همچنین ایمنی هسته ای

تضمین شود. این گروه همچنین همکاری منطقه ای در زمینه امنیت مرزی را افزایش خواهد داد. علاوه بر این، کارگروه مذکور موضوع مقابله با افراط گرایی و مبارزه با فعالیت‌های آنلاین شبکه های تروریستی برای جذب نیرو را بررسی خواهد کرد و آموزش های مشترک منطقه ای ضد تروریستی برگزار می کند.

هوایمای خدمات پزشکی چین اولین ماموریت خود را انجام داد

تهران- ایرنا- منابع نظامی چین اعلام کردند: هوایمای خدمات پزشکی «وای ۹» نیروی هوایی چین هفته جاری اولین ماموریت خود را برای انتقال بیمار با موفقیت انجام داد. به گزارش خبرنگاری شینخوا، هوایمای «وای ۹» که برای اهداف انتقال پزشکی اصلاح شده است، در این ماموریت یک نظامی مجروح به نام «ژانگ» را از یک منطقه «فلات» به یک شهر بزرگ در شمال غرب چین منتقل کرد. این پرواز حدود چهار ساعت و نیم طول کشید. ژانگ در یک جلسه آموزشی مجروح و به یک بیمارستان محلی منتقل شد، اما وضعیت وی در این بیمارستان وخیم تر شد. هوایمای پزشکی وای ۹ که به تجهیزات پیشرفته پزشکی مجهز است می تواند بیمارانی را جا به جا کند که انتقال آنها از لحاظ پزشکی دشوار محسوب می شود؛ این هوایما همچنین به تجهیزاتی مجهز است که خدمه درمان می توانند در طول پرواز درمان اضطراری انجام دهند. این هوایما سال گذشته برای اولین بار در جریان یک رژه نظامی که به مناسبت بزرگداشت هفتادمین سالگرد تاسیس جمهوری خلق چین برگزار شده بود، در معرض دید عموم قرار گرفت.

- خبرگزاری صدا و سیما:

گفت و گوی ویژه خبری؛ اما و اگرهای همکاری ۲۵ سال ایران و چین

سفیر سابق ایران در چین: با عملیاتی کردن قرارداد همکاری ایران و چین می توانیم حرکت موتور اقتصاد کشورمان را بیشتر کنیم و آمریکایی ها از این بابت نگرانند. به گزارش خبرنگار خبرگزاری صدا و سیما، آقای مهدی صفری با حضور در برنامه گفت و گوی ویژه خبری یکشنبه شب شبکه دو سیما درباره سند ۲۵ سال همکاری ایران و چین افزود: این سند، یک همکاری همه جانبه در بخش های های مختلف از جمله انرژی، صنعت و معدن، نیروگاه سازی، جهانگردی، سلامت، محیط زیست، مسائل امنیتی، نظامی و دفاعی و مسائل سیاسی است. وی با اشاره به اینکه حدود ۶ سال پیش، آقای "شی جی پینگ" رئیس جمهور چین، روابط ایران و چین را راهبردی اعلام کرد افزود: آمریکایی ها از زمان اوپاما تلاش کردند از طریق فیلپین، جزایر ژاپن، مناطق نفتی ویتنام و نفت جنوب دریای چین، این کشور را به جالش بکشند و با توجه به اینکه تجارت و واردات انرژی برای چینی ها، حیاتی و ضروری است، آن ها احساس کردند که اگر از این طریق، محاصره شوند، نمی توانند پاسخگوی جمعیت یک میلیارد و چهارصد میلیون نفری خود باشند. وی اضافه کرد: چینی ها می خواستند از طریق مسیر خشکی به سمت اروپا بروند که چند مسیر داشتند از جمله مسیر روسیه به اروپای شمالی که راه بسیار دوری است و دیگری از طریق جمهوری اسلامی ایران و ترکیه به اروپای مرکزی و جنوبی. سفیر اسبق ایران در چین با اشاره به اینکه اکنون چینی ها روزانه حدود ۱۱ و نیم میلیون بشکه نفت وارد می کنند گفت: از این میزان حدود ۵ و نیم تا ۶ میلیون بشکه را از خلیج فارس تامین می کنند. آقای صفری با بیان اینکه ایران ۲ هزار و ۲۰۰ کیلومتر ساحل دارد و می تواند علاوه بر انرژی، امنیت آن را تامین کند، اضافه کرد: این عوامل و قدرت ما در منطقه، موجب شد که بتوانیم شریک راهبردی چین در منطقه باشیم. وی با اشاره به اینکه چینی ها در حدود ۶ سال پیش در سفر رئیس جمهورشان به ایران، پیشنهاد همکاری ۲۵ ساله را مطرح کردند، ادامه داد: کاش این قرارداد همکاری در همان زمان امضاء می شد تا از کشورهای دیگر عقب نمی افتادیم، زیرا اگر چارچوب آن امضا می شد تاکنون می توانستیم بخش های

مختلف آن را به ویژه در بخش انرژی و حمل و نقل، اجرایی کنیم. سفیر اسبق ایران در چین گفت: یکی از بندهای این سند این بوده است که تعهد بدهیم ۲۵ سال به چین نفت بفروشیم و او هم از ما نفت بخرد. آقای صفری درباره علت تعیین مدت ۲۵ سال برای این همکاری گفت: برای اینکه طرفین بتوانند همکاری دراز مدت باهم داشته باشند. وی اضافه کرد: اگر ۶ سال پیش، این تعهد امضاء و وارد مرحله اجرایی می‌شد تاکنون می‌توانستیم حداقل سه تا چهار پالایشگاه داشته باشیم که اگر هر کدام ظرفیت پالایش ۳۰۰ هزار بشکه را داشتند می‌توانستیم یک و نیم میلیون بشکه نفت خودمان را پالایش و به محصول تبدیل کنیم. آقای صفری افزود: مسیر چابهار- شمال - مشهد و ترکمنستان و از طریق قزاقستان به چین می‌توانست شکل بگیرد و مسیر دیگر از طریق مشهد - تهران- تبریز و ترکیه هم شکل می‌گرفت و از این دو مسیر، کالاهای زیادی می‌توانست ترانزیت شود و برای ما شغل ایجاد کند و اقتصاد ما را به حرکت در می‌آورد و این موضوع هم به نفع ایران و هم به نفع چین بود. سفیر اسبق ایران در چین با اشاره به اینکه آمریکایی‌ها نگرانند که با قرارداد همکاری ایران و چین، برنامه‌های آنها علیه ایران به هم بریزد گفت: هدف آمریکایی‌ها این بود که با این تحریم‌ها، به صورت نرم، کشورمان را شکست دهند و به اهداف خود برسند، اما اکنون احساس می‌کنند با این قرارداد به اهداف خود نمی‌رسند و چینی‌ها در منطقه حضور خواهند داشت. وی افزود: پیش از ما کشورهای منطقه ما این کار را با چین انجام دادند و عراق هم با چین قرارداد دارد. آقای صفری اضافه کرد: ایران در منطقه ابرقدرت است بنابراین آمریکایی‌ها برمسائل دفاعی به ویژه دفاع موشکی ما فشار می‌آورند. وی گفت: با عملیاتی کردن این قرارداد می‌توانیم حرکت موتور اقتصاد کشورمان را بیشتر کنیم و آمریکایی‌ها از این بابت نگران هستند. آقای صفری با اشاره به اینکه چینی‌ها سالی ۲۰۰ تا ۲۵۰ میلیون توریست در جهان دارند، افزود: با توافقی که انجام شد ایران هم جزو اهداف توریستی چینی‌ها قرار گرفت و می‌توانیم سالانه یک تا ۲ میلیون توریست چینی را جذب کنیم که با این کار در بخش صنعت جهانگردی کشورمان، تحول، شغل و بازار بزرگی برای صنایع دستی کشورمان ایجاد می‌شود. سفیر اسبق ایران در چین گفت: در سال‌های اخیر و در بخش‌های اقتصادی مثل حمل و نقل، انرژی، نیروگاه‌ها، معدن، فولاد، مس و ... کشور چین یک اعتمادسازی نسبی را ایجاد کرده است. آقای مهدی صفری درباره فروش نفت ارزان به کشور چین افزود: در جمهوری اسلامی ایران سرمایه‌گذاری بالادستی و پایین دستی صنعت نفت دارای قوانین و قراردادهای خاصی است که بر همین اساس با آنها قرارداد بسته می‌شود و قیمت نفت هم قیمت روز می‌باشد. وی درباره راه اندازی قطار سریع‌السیر در ایران هم گفت: طرف چینی این طرح را فاینانس می‌کند و به انرژی، ارتباطی نخواهد داشت که ممکن است طول فاینانس از هشت سال به ۲۰ سال هم برسد. سفیر اسبق ایران در چین ادامه داد: در این قرارداد، ایران بازار نفت خود را به جای بازاربایی؛ یک بخش عظیم آن را تضمین می‌کند و به طور متقابل طرف چینی هم از بخش انرژی البته با قیمت روز در زمان انعقاد قرارداد، مطمئن خواهد شد. آقای صفری درباره طرح " یک کمربند- یک جاده " نیز گفت: این کمربند علاوه بر بهره چینی‌ها، منفعت آن برای ما و حتی بیشتر از طرف چینی خواهد بود. وی گفت: کشور فیلیپین که آمریکایی‌ها پایگاه خود را در آنجا احیا کردند در حال حاضر بهترین روابط را با کشور چین دارد و همچنین اندونزی که یک متحد آمریکا بود اکنون چینی‌ها بیشترین کارهای اقتصادی و سرمایه‌گذاری را در این کشور انجام می‌دهند و در استرالیا هم در بخش معادن، چینی‌ها سرمایه‌گذاری می‌کنند. آقای صفری گفت: ۸۰ درصد مواد اولیه دارو که به جهان صادر می‌شود از مبدأ چین است و ما باید از این فرصت استفاده کنیم همچنین کشور چین در حال ساخت مدرن‌ترین تجهیزات پزشکی است و ما می‌توانیم با قیمت مناسب از این امکانات بهره ببریم. سفیر اسبق ایران در چین درباره سیاست نگاه به شرق گفت: چین در شرق آسیا قرار دارد همان‌طور که اندونزی، مالزی، کره و ژاپن در آن قرار دارند و ما سیاست نه شرقی، نه غربی را تغییر نداده ایم و همان سیاست را ادامه می‌دهیم و چین تنها کشوری است که با ما تاکنون مشکلی نداشته است. آقای ویلیام جونز سردبیر اقتصادی مجله «رویو» هم در ارتباط تصویری با این برنامه درباره همکاری ایران و چین گفت: این

توافق بسیار مهم است. اگر به تاریخچه امپراطوری‌های ایران و چین نگاه کنیم این توافق می‌تواند غربی‌ها را نگران کند. وی ادامه داد: در موضوع برجام یا پس از آن، چین و روسیه شدیداً از اقدامات صلح آمیز هسته‌ای و از منافع ایران حمایت کردند و این وضع، آمریکا را نگران می‌کند. آقای جونز افزود: قرارداد ۲۵ سال ایران و چین دقیقاً در مکان و زمان درستی بسته خواهد شد، زیرا آمریکایی‌ها می‌خواستند شبکه اقتصادی ایران را از هر روزنه‌ای کور کنند، اما طبیعتاً این قرارداد می‌تواند ظرفیت بسیار عالی را در حوزه اقتصاد و انرژی ایجاد کند و حتی برای همه منطقه، مهم است و هندی‌ها و پاکستانی‌ها هم از این قرارداد سود می‌برند. وی با بیان اینکه این منطقه نیاز به همکاری از غرب تا شرق آسیا دارد، اضافه کرد: این یک قرارداد برجسته و رویایی است که برای هر دو کشور ایران و چین می‌تواند ارزش‌های زیادی داشته باشد. سردبیر اقتصادی مجله رویو درباره علل اصلی نگرانی غرب از شکل‌گیری همکاری ایران و چین گفت: آمریکایی‌ها می‌خواهند سیاست هژمونی جهانی را داشته باشند و دنیا را کنترل کنند و فکر می‌کنند با قرارداد ۲۵ ساله میان ایران و چین، چیزهایی از دست آن‌ها خارج می‌شود و این موضوع، آن‌ها را نگران می‌کند. آقای جونز با اشاره به اینکه چینی‌ها هم سیاست متفاوتی را نسبت به ایران و موارد دیگر دارند، افزود: بیشتر کشورها از راه آقای ترامپ پیروی نمی‌کنند و برخی از کشورها هم در حال دست برداشتن از دنباله روی آمریکا هستند و به گونه‌ای به سمت چین گرایش پیدا می‌کنند و این کشور را به عنوان ابرقدرت آسیایی نگاه می‌کنند. وی اضافه کرد: بنابراین هژمونی آمریکا از طریق این قرارداد ۲۵ ساله، بسیار ضربه خواهد دید و آن‌ها دوست ندارند ببینند بازیگر دیگری وارد شود و نظم ایده آل آن‌ها را برهم بزند. آقای جونز اضافه کرد: این قرارداد بسیار مهم است و چین و ایران هر دو می‌توانند از آن، نفع بسیار زیادی ببرند، زیرا چین برنامه‌های اقتصادی بسیار زیادی دارد و تصور می‌کند ایران هم به عنوان کشور قدرتمند می‌تواند این برنامه‌ها را برای چین پیاده کند و این قرارداد ۲۵ ساله می‌تواند کشورهای آسیای مرکزی را به آسیای غربی ربط دهد. آقای مایک پیلینگتون کارشناس مؤسسه اقتصادی جی. آی. آر نیز در ارتباط تصویری با این برنامه گفت: این قرارداد بسیار مهم است و چین اصولاً در قراردادهایی وارد می‌شود که اقتصاد خودش را قدرتمندتر کند. وی درباره پیامدهای اقتصادی این قرارداد برای دو کشور افزود: مزیت اصلی این قرارداد؛ اشتراک بین دو کشور قدرتمند در منطقه است. آقای پیلینگتون ادامه داد: ایران در قاره آسیا به لحاظ اقتصادی، وضع استواری دارد و در چارچوب اکو (سازمان همکاری اقتصادی) و در قراردادهای زیادی که این دو کشور باهم دارند منافع‌های بسیاری برای دو کشور بوده است و این مسأله بانک‌های غربی را به دلیل تحریم‌هایی که ترامپ ایجاد کرده است نگران می‌کند. وی تصریح کرد: این قرارداد یک وضع توسعه‌ای را به جلو خواهد برد و این برای زیرساخت‌های ایران بسیار مهم خواهد بود و یک وضع توسعه‌ای در روند تثبیت صلح در منطقه آسیا می‌باشد. این کارشناس اقتصادی افزود: کشورهای روسیه، چین و ایران تا حد زیادی بر توسعه آسیای مرکزی و غرب آسیا تأثیر خواهند گذاشت و این بر اساس مستندات است که ما در واشنگتن در اختیار داریم. آقای پیلینگتون ادامه داد: زمانی که کشورهای چین، روسیه و ایران شراکت اقتصادی را با همدیگر پیگیری کنند نه تنها آمریکا، بلکه دیگر کشورهای غربی را نگران خواهد کرد.

گسترش کرونا در سین کیانگ و اعمال محدودیت‌های شدید

به گزارش سرویس بین الملل خبرگزاری صداوسیما از یکن؛ با شناسایی موارد جدیدی از ویروس کرونا در منطقه سین کیانگ چین در شمال این کشور، باعث شد تا مسئولان بهداشتی محدودیت‌های شدیدی در این منطقه اعمال کنند. پروازها در این منطقه نیز به حال تعلیق درآمده، متروها بسته شده است و مسئولان پزشکی و بهداشتی از مردم خواسته اند برای جلوگیری از شیوع این بیماری، به صورت آگاهانه با آن مقابله کنند.

۸ برابر قیمت سال گذشته / افزایش قیمت باور نکردنی بلیت هواپیما در مسیر چین

شرکت هواپیمایی ماهان، بلیت شهر گوانجو چین را، با قیمتی بیش از ۵۸ میلیون تومان به فروش می‌رساند. به گزارش خبرنگار خبرگزاری صدا و سیما؛ شرکت هواپیمایی ماهان با برقراری مجدد یک پرواز هفتگی در مسیر تهران - گوانجو - تهران از تاریخ ۲۰/۰۴/۱۳۹۹ هر صندلی معمولی این پرواز را به مسافران با قیمت ۵۸ میلیون تومان و صندلی‌های بیزینس را به قیمت ۹۶ میلیون تومان می‌فروشد. شرکت ماهان در شرایطی این قیمت‌ها را بروی سیستم رزواسیون خود تعریف کرده است که بسیاری از مسافران به دلیل شیوع ویروس کرونا در جهان و کاهش تعداد سفرها، انتظار کاهش قیمت بلیت‌ها و تورهای مسافرتی را در مقایسه با سال قبل دارند. مدیر یکی از دفاتر نمایندگی فروش شرکت ماهان در مصاحبه اختصاصی با خبرنگار ما گفت: ماهان سال گذشته و قبل از شیوع ویروس کرونا، بلیت صندلی‌های معمولی مسیر رفت و برگشت شهر گوانجو را با قیمتی حدود ۷ میلیون تومان و بلیت بیزینس را با قیمت حدود ۱۴ میلیون تومان به مسافران عرضه می‌کرد. وی همچنین با اعلام اینکه افزایش قیمت تنها مشکل مسافران نیست، گفت: مسافران برای سفر به چین موظف شدند ۷۲ ساعت قبل از پرواز در یکی از ۳ مرکز آزمایشگاهی بیمارستان دی، آزمایشگاه سعید، آزمایشگاه آرامش در تهران یا آزمایشگاه آذر مهر اصفهان، آراد کرج و آزمایشگاه جهاد دانشگاهی واحد خراسان در مشهد تست پی سی آر کووید ۱۹ بدهند و برگ سلامت دریافت کنند؛ همچنین زمان ورود به چین از مسافران مجدد تست کووید ۱۹ گرفته خواهد شد و مسافران باید ۱۴ روز در یکی از هتل‌های مورد نظر وزارت بهداشت چین با هزینه خود قرنطینه شوند.

برگزاری نمایشگاه‌های عرضه و فروش محصولات صنایع دستی در چین و ایتالیا

معاون صنایع دستی اداره کل میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی خراسان جنوبی از برگزاری نمایشگاه‌های عرضه و فروش محصولات صنایع دستی در کشورهای چین و ایتالیا خبر داد. به گزارش خبرنگار صدا و سیما مرکز خراسان جنوبی، حسین عباس زاده زمان برگزاری نمایشگاه طراحی و ساخت زیورآلات ایرانی در کشور ایتالیا (شهر رم) را شهریور سال جاری اعلام کرد و گفت: مهلت ارائه آثار تا ۱۰ مرداد ماه است و علاقمندان برای اطلاع بیشتر به اداره‌های میراث فرهنگی شهرستان‌های استان مراجعه کنند. وی افزود: همچنین سومین دوره نمایشگاه بین‌المللی چین-شانگهای در چهار بخش پاپیون ملی، شرکت‌های تجاری خصوصی، شرکت‌های دانش بنیان، شرکت‌های فرهنگی و گردشگری با همکاری کنسولگری ایران در شانگهای چین و وزارت امور خارجه برنامه ریزی شده است. عباس زاده گفت: مهلت ثبت نام و اجاره غرفه نیز تا ۱۱ مرداد ماه است و هنرمندان می‌توانند اطلاعات بیشتر در این خصوص را از نمایندگی وزارت امور خارجه در استان دریافت کنند.

منبع: خبرگزاری صداوسیما

- باشگاه خبرنگاران:

قرارداد ۲۵ ساله ایران و چین؛ بایدهای رئالیستی و نبایدهای لیبرالی

قرار داد ۲۵ ساله میان ایران و چین به موضوعی برای جنگ و جدل میان موافقان و مخالفان تبدیل شده است. به گزارش گروه بین الملل باشگاه خبرنگاران جوان، ابوالفضل هاشمی _ بهمن ماه ۱۳۹۴ و تنها چند ماه پس از حصول توافق هسته‌ای ایران موسوم به برجام، تهران میزبان شی جین پینگ، رئیس‌جمهور چین بود. وی در این سفر با مقامات ارشد جمهوری اسلامی دیدار کرد و چندین سند همکاری میان دو طرف به امضا رسید. با گذشت ۵ سال از این سفر، آنچه سبب اهمیت موضوع برای افکار عمومی شده بیانیه مشترکی است که طرفین آن را به امضا رساندند. یکی از مفاد این بیانیه صراحتاً به توافق و تفاهم دو طرف برای همکاری ۲۵ ساله با یکدیگر اشاره دارد.

فارغ از هیاهوی رسانه‌ای و زنده بادها و مرده‌بادهایی که میان مخالفان و موافقان این توافق وجود دارد، بی تردید توجه به اصل یک همکاری در نظام بین الملل با دیدگاهی واقع گرایانه می‌تواند اثربخشی مثبت آن را افزایش داده و پیامدها و تبعات منفی احتمالی را کاهش دهد. حقیقت آن است که آنچه توافق ۲۵ ساله میان ایران و چین خوانده می‌شود هنوز در حد یک پیش‌نویس است و دو طرف تنها موافقت کرده اند در این رابطه مذاکره کنند، در نتیجه اظهارات موافقان و مخالفان تنها براساس تصویری است که واقعیت خارجی ندارد. نگارنده در این گزارش می‌کوشد بخشی از بایدهای واقع گرایی (رنالیستی) که ایران باید به آن توجه کند تا نفع خود از این توافق را افزایش دهد و نبایدها لیبرالی که می‌تواند پیامدهای منفی برای تهران داشته باشد را ترسیم کند.

موازنه سازی // جان مرشایمر، استاد روابط بین الملل دانشگاه شیکاگو و سردمدار رنالیسم تهاجمی، دولت‌ها را اصلی‌ترین بازیگران عرصه نظام بین الملل می‌داند. بقا یک اصل غیرقابل چشم پوشی در روابط بین الملل است و کشورها در نظام آنارشیک جهانی باید با تکیه بر توانایی‌هایشان، امنیت خود را تامین کنند. یکی از اصول تامین امنیت، موازنه سازی است. کشوری که احساس خطر می‌کند، یا با موازنه سازی داخلی نیروها و امکاناتش را در مقابل تهدیدات خارجی بسیج می‌کند و یا روی به اتحاد و ائتلاف‌های بیرونی می‌آورد. خاورمیانه در حال حاضر به دلیل وقوع جنگ در سوریه و یمن، شرایط ناپایمان افغانستان و عراق و نیز مداخله گسترده کشورهای خارجی همچون آمریکا مستعد بی ثباتی است. همچنین کارزار فشار حداکثری دولت آمریکا علیه ایران و حمایت گسترده واشنگتن از رقبای منطقه‌ای تهران، شرایط را بسیار پیچیده و بغرنج کرده است. در این شرایط و با توجه به دشمنی آشکار مثلث عبری - عربی - غربی با تهران و تلاش گسترده پیدا و پنهان برای نقض حاکمیت و در راس آن تجزیه ایران، نزدیکی جمهوری اسلامی به قطب مخالف غرب اجتناب ناپذیر به نظر می‌رسد. دستکم بر روی کاغذ، ورود چین به بازی قدرت خاورمیانه و به عنوان نیروی سوم در تقابل با آمریکا می‌تواند نفع بسیاری برای ایران داشته باشد و در عین حال باعث افزایش قدرت مانور تهران به عنوان یکی از قدرت‌های اصلی منطقه شود. این اندیشه خود دارای بایدها و نبایدهاست.

بایدها و نبایدها // موازنه سازی یکی از اصول اساسی برای بقا در نظام بین الملل محسوب می‌شود، ولی همیشه این اصل به راحتی آنچه تصور می‌شود قابل حصول نیست. دولت‌ها بازیگران عاقل هستند و از همین رو همواره هزینه و فایده اقدامات خود در نظام آنارشیک بین الملل را در نظر می‌گیرند. حقیقت این است که دولت‌ها علاقه‌ای ندارند با کشورهای وارد اتحاد و ائتلاف شوند که دارای دشمن‌های بزرگ هستند، زیرا اتحاد با این کشورها به معنای تقابل با دشمن مشترک است. آمریکا بیش از ۴۰ سال است با جمهوری اسلامی ایران دشمنی و عداوت آشکار دارد. از طرفی رژیم صهیونیستی صراحتاً در قطب مخالف تهران قرار دارد و نیز برخی کشورهای عربی مانند رژیم سعودی نگرش مثبتی به ایران ندارند. از همین رو، تصور اینکه پکن بپذیرد در ابعاد نظامی در خاورمیانه نقش نیروی سوم را برای تهران ایفا کند و به ابزاری برای موازنه سازی با غرب تبدیل شود غیرواقع گرایانه است. کما اینکه چین هم اینک رابطه بسیار خوبی با کشورهای عربی، آمریکا و رژیم صهیونیستی دارد و بعید است بخواهد چنین نقشی را در راهبرد موازنه سازی ایران بپذیرد. از همین رو نباید با تفکر ایده آلیستی به رابطه با چین نگاه کرد و تصور نمود پکن به دلیل همکاری با تهران، به دولت‌های مخالف ایران پشت خواهد کرد. بی تردید چین در تعاملش با هر کشوری به دنبال منافع شخصی است و امنیت ملی خود را فدای منافع اقتصادی همکاری با یک دولت نخواهد کرد. در مقابل، تهران باید از پکن به عنوان ابزاری برای افزایش قدرت خود برای موازنه سازی داخلی بهره ببرد. موازنه سازی خارجی به معنای اتحاد و ائتلاف با کشورهای دیگر است که این امر به معنای استقرار نظامیان خارجی و ایجاد پایگاه‌های نظامی است. قانون اساسی جمهوری اسلامی اجازه ایجاد پایگاه نظامی خارجی در کشور را نمی‌دهد. همچنین محمد جواد ظریف، رئیس دستگاه دیپلماسی ایران شایعات رسانه‌های معاند درباره استقرار نظامیان چینی در کشور را رد کرده است. از همین رو، گزینه مناسب برای تهران

این است که بجای موازنه سازی خارجی، از قدرت چین استفاده کند (مانند خرید فناوری‌های روز نظامی، خرید تجهیزات و تسلیحات، استفاده از قدرت فضایی و ماهواره ای، همکاری‌های مستشاری و...) و با توانمندسازی خود، راهبرد موازنه سازی داخلی را برای مقابله با تهدیدات خارجی اجرایی کند. همچنین تعامل تجاری با چین می تواند باعث تقویت قدرت اقتصادی کشور شود و همین موضوع در افزایش قدرت تهران در منطقه تاثیر شگرفی دارد.

یک کمربند - یک راه // طرح افسانه‌ای یک کمربند - یک راه، سرمایه گذاری بزرگ و جاه طلبانه پکن برای ایجاد راه دریایی و زمینی به منظور گسترش روابط اقتصادی با ۶۰ کشور جهان است. برآورد اولیه درباره این پروژه حکایت از سرمایه گذاری ۲ هزار و ۲۰۰ میلیارد دلاری دارد. پکن می‌کوشد با استفاده از این طرح و زنده کردن جاده قدیم ابریشم، روابط اقتصادی خود با کشورهای جهان را گسترش دهد و خیز بزرگی در تبدیل شدن به قدرت برتر اقتصادی بردارد. خوشبختانه ایران در مسیر این پروژه اقتصادی قرار دارد و نقش ویژه‌ای در اتصال شرق به غرب برای طرح یک کمربند - یک راه ایفا می‌کند. ایران به دلیل موقعیت ژئوپولیتیک خود دست بالا را در این طرح دارد و می‌تواند سالانه میلیاردها دلار درآمد از این طریق کسب کند. برای کشوری که تحت تحریم‌های ظالمانه آمریکا قرار دارد، طرح یک کمربند - یک راه می‌تواند مسیر را برای گسترش مناسبات تجاری با جهان هموار کند.

بایدها و نبایدها // لیبرال‌ها که اندیشمندان رئالیست آنها را متوهم‌هایی ساده لوح می‌دانند، بر این باورند گسترش روابط اقتصادی میان کشورها به مرور باعث ایجاد وابستگی متقابل شده و همین امر مانع بروز جنگ می‌شود و در نهایت در پرتوی آن صلح و ثبات در نظام بین الملل افزایش می‌یابد. برخی از این خوشبینان کوتاه فکر بر این باورند وجود منافع دائمی قدرت‌های بزرگ در کشورهای کوچک و ضعیف آنها را از گزند دشمنان حفظ می‌کند و استقلال و حاکمیت آنها را تضمین خواهد کرد. در رابطه تجاری تهران و پکن باید این موضوع را در نظر داشت که جمهوری خلق چین هم اینک خیز بلندی برای تبدیل شدن به یک هژمون منطقه‌ای و یک قدرت جهانی برداشته است. حقیقت این است که ایران از بُعد جایگاه جهانی پایین‌تر از چین قرار دارد و هر کشوری باید در روابط با قدرت‌های بزرگ ملاحظات لازم را در نظر داشته باشد. تهران باید در ابعاد اقتصادی طرح یک کمربند - یک راه مشارکت فعالی داشته باشد، اما نباید آزادی عمل در سیاست خارجی خود را فدای منافع اقتصادی یک همکاری کند. نباید تصور کرد به دلیل تحریم‌های ظالمانه واشنگتن، تهران در موضع ضعف قرار دارد بلکه ایران در موقعیت ژئوپولیتیکی مناسبی است و بی تردید می‌تواند یکی از شرکای راهبردی این طرح باشد. ایران باید با مشارکت هوشمندانه در طرح یک کمربند - یک راه، سالانه میلیاردها دلار درآمد مستمر برای اقتصاد خود محیا کند و با گسترش صادرات، وابستگی به درآمدهای نفتی را کاهش دهد. با این وجود، تهران نباید با تصور وابستگی متقابل به دنبال پیوند زدن موضوعات اقتصادی به تمامی مسائل خود در نظام بین الملل باشد. همکاری‌های اقتصادی با یک کشور نباید برای سیاست خارجی تهران ایجاد محدودیت کند و منافع ملی کشور را نادیده بگیرد. عرصه نظام بین الملل، عرصه تقابل منافع است و هیچ دو کشوری در جهان وجود ندارند که منافعشان به طور کامل مطابق و موافق یکدیگر باشد. بی تردید با وجود اشتراکات در منافع ایران و چین، دو کشور وجوه اختلافی در راهبردهایشان در خاورمیانه دارند. تهران به عنوان یک قدرت منطقه‌ای که از سوی پایگاه‌های نظامی آمریکا در اطراف خود تهدید دائمی می‌شود و نیز وجود رقبای متعدد منطقه ای، نیازمند اتخاذ راهبردهایی است که بدون شک با راهبردهای پکن متفاوت خواهد بود. نباید از یاد برد، قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران صراحتاً وابستگی کشور به شرق و غرب را نفی کرده و از آزادی و استقلال عمل در اتخاذ سیاست خارجی سخن گفته است. همچنین مقامات وزارت خارجه ایران بارها تاکید کرده اند همکاری با چین منجر به محدودیت در اعمال راهبردهای ایران نخواهد شد و تهران همواره استقلال عمل خود را حفظ خواهد کرد. با این وجود، منطقی است که ایران اقدام به جذب سرمایه گذاری خارجی کند. براساس برآوردها هر ۵۰ میلیارد دلار سرمایه گذاری خارجی می‌تواند یک میلیون شغل در کشور

ایجاد کند. کشور ایران به دلیل تحریم‌های ظالمانه آمریکا و پیروی بی چون و چرای کشورهای اروپایی، از بخش اعظم سرمایه‌گذاری خارجی محروم شده است. حال که قرار است چین در یک ابرپروژه بیش از ۲ هزار میلیارد دلار سرمایه‌گذاری کند، مقامات تهران می‌توانند با هوشمندی، بخش قابل توجهی از آن را جذب کشور کنند. این اقدام علاوه بر ایجاد اشتغال، باعث گردش چرخ صنعت کشور و در نهایت رونق اقتصادی خواهد شد. براساس پیش نویس اولیه، چین طی ۲۵ سال در ایران ۴۰۰ میلیارد دلار سرمایه‌گذاری خواهد کرد که بخش اعظم آن در بازه زمانی کوتاه مدت خواهد بود و همچنین در بلند مدت رقم سرمایه‌گذاری‌های قابل افزایش است.

طلا سیاه // براساس گزارش صندوق بین‌المللی پول، چین در سال ۲۰۱۹ با ۱۴ هزار و ۱۴۰ میلیارد دلار تولید ناخالص داخلی، دومین اقتصاد برتر جهان بوده است. فاکتورهای زیادی برای رشد مداوم و مستمر اقتصادی وجود دارد که اصلی‌ترین آن دسترسی به انرژی است. نفت در دنیای اقتصاد کالایی راهبردی محسوب می‌شود و دسترسی آسان به آن برای رشد اقتصادی کشورها ضروری است. بهای نفت در بازار جهانی طی یک سال اخیر فراز و فرودهای زیادی را تجربه کرده است. از پیوستن آمریکا به جرگه صادرکنندگان نفت خام تا ظهور نفت شیل و تولید بی حساب عربستان و عراق، همگی دست به دست هم دادند تا بهای طلا سیاه در بازار جهانی رقم منفی را تجربه کند. با وجود همه این فراز و فرودها، هنوز هم نفت، طلا سیاه است.

بایدها و نبایدها // حقیقت این است که بهای نفت در بازار انرژی همواره دارای نوسان بوده و قیمت طلا سیاه از «دست نامرئی» آدام اسمیت (قانون عرضه و تقاضا) تبعیت می‌کند. جهان در قرن ۲۱ شاهد نفت بشکه‌ای ۱۴۰ دلار در سال ۲۰۰۸ و منفی چند دلار در همین چند ماه گذشته بود. بخش اعظمی از سرمایه‌گذاری چین قرار است در میدین نفت و گاز ایران صورت بگیرد. با این وجود، گمانه زنی‌های زیادی درباره نحوه قیمت‌گذاری و چگونگی پرداخت پول به تهران صورت گرفته است. نباید فراموش کرد از زمان فروپاشی سیستم برتون وودز (چاپ پول با پشتوانه طلا) در سال ۱۹۷۱، دولت‌ها بدون پشتوانه اقدام به چاپ پول‌های کاغذی می‌کنند. همین امر منجر به ایجاد تورم می‌شود و در نتیجه قدرت خرید پول با گذشت زمان کاهش می‌یابد. آنچه در توافقات ابتدایی میان ایران و چین مطرح شده کنار گذاشتن دلار در روابط اقتصادی دو کشور است. این اقدام ضربه‌ای مناسب به دیپلماسی دلار آمریکا است که از واحد پولی خود برای تحریم‌های ظالمانه علیه کشورهای جهان استفاده می‌کند. برخلاف هیاهوی رسانه‌ای مبنی بر تخفیف ایران به چین در خرید نفت، این مهم موضوع جدیدی نیست. سیاست اعطای تخفیف به خریداران نفت در بازار انرژی مرسوم است و از سوی تمامی کشورها صادر کننده از جمله عربستان، عراق و کویت اجرایی می‌شود. با این وجود، تهران باید در سیاست اصلی خود در معامله با چین روی ۲ موضوع تمرکز ویژه‌ای داشته باشد. نخست، باید سیستم قیمت‌گذاری نفت براساس بهای بازار جهانی تعیین شود. در چند ماه گذشته به دلیل پیامدهای اقتصادی شیوع ویروس کرونا و رکود نسبی جهانی (کاهش تقاضا) و نیز عرضه بیش از حد به بازار، شاهد افت بهای نفت بودیم، اما این کاهش بها امری ماندگار و دائمی نیست. نفت کالایی راهبردی است و بزودی با رونق اقتصاد جهانی و افزایش تقاضا، بهای آن نیز افزایش خواهد یافت. دیدگاه واقع‌گرایانه آن است که سیستم قیمت‌گذاری نفت برای فروش به چین براساس مکانیسمی از قیمت جهانی و در بازه‌های کوتاه مدت تعیین شود. در گام بعدی، تهران باید منابع مالی حاصل از فروش خود را از پایه پولی کشورها جدا کند و آن را براساس طلا محاسبه کند. در صورتی که ایران نفت خود را به یوان بفروشد و همزمان بخواهد به چین اجازه دیرکرد در پرداخت بدهی را بدهد، وجود نرخ تورم بر یوان، قدرت خرید تهران را کاهش خواهد داد. سومین و اصلی‌ترین موضوع نیز این است که تهران باید بتواند تحت هر شرایطی به پول حاصل از فروش نفت خود دسترسی داشته باشد و نباید درآمدهای نفتی ایران به ابزاری برای چانه زنی تبدیل شود. در واقع کشورهای قدرتمند در توافق با کشورهای دیگر استراتژی‌های خاصی را برمی‌گزینند. نخست، آن‌ها تمامی امتیازات لازم را می‌گیرند و در گام بعد، از امتیازاتی که قرار است به کشور دیگر بدهند به عنوان ابزاری برای چانه زنی و گرفتن

امتیازات بیشتر استفاده می‌کنند. برای مثال در توافق برجام، کشورهای غربی تمامی امتیازات لازم را از تهران گرفتند و از امتیازات ایران در برجام به عنوان اهرمی برای اعمال فشار استفاده کردند. واقع گرایانه آنکه، تهران و قدرت‌های بزرگ تنها درباره برنامه هسته‌ای ایران مذاکره کردند، اما کشورهای غربی با گسترش موضوعات، دادن امتیازات ذیل برجام به تهران را منوط به تغییر رفتار منطقه ای، توقف برنامه موشکی و ... کردند. فارغ از تفکرات خوشبینانه، مقامات تهران تنها و تنها باید حول یک موضوع بخصوص با چینی‌ها مذاکره کنند و اجازه ندهند اجرای توافقات میان دو طرف منوط به انجام عملی خارج از توافقات دو جانبه شود. همچنین امتیازاتی که قرار است تهران به دست بیاورد باید کاملاً قابل حصول باشد و منافع ایران از این توافق باید به هیچ موضوعی خارج از مفاد همکاری پیوند نخورد. (برای مثال نباید به دلیل تحریم آمریکا، دسترسی ایران به منابع مالی اش قطع شود، و یا چین پرداخت پول نفت به ایران را منوط به واگذاری پروژه های دیگر در کشور کند) همچنین تهران باید بتواند تضمین‌هایی مطمئن و قاطع در صورت تخلف طرف مقابل دریافت کند. لیبرال‌ها رویکردی خوشبینانه (ساده لوحانه) به همکاری‌های بین المللی دارند و از همین رو ممکن است با حسن نیت تمامی تعهدات خود را پیش از دریافت امتیازات لازم اجرایی کنند. با این وجود، تهران باید رویکردی رئالیستی در تعاملات و همکاری های بین المللی داشته باشد. تعاملات و همکاری ایران با هر کشوری در عرصه نظام بین الملل باید مبتنی بر سیاست گام به گام باشد به طوری که با هر گامی که طرف مقابل در انجام تعهداتش برداشت، تهران نیز گام‌های خود را بردارد. همچنین باید ایران بتواند در صورت تخلف طرف مقابل، برداشتن گام های بعدی را متوقف کرده و حتی گام هایی را به عقب بردارد. بی تردید در صورت کنار گذاشتن تفکرات خوشبینانه لیبرالی در سیاست خارجی و داشتن تفکر واقع گرایانه، منافع ملی کشور تامین و از توافقاتی که امنیت ملی را به مخاطره می اندازد اجتناب خواهد شد .
انتهای پیام/

- بولتن نیوز:

سرپرست وزارت صمت: سند ۲۵ ساله ایران و چین می‌تواند توسعه صنعتی کشور را محقق کند

سرپرست وزارت صمت گفت: سند راهبردی ۲۵ ساله ایران و چین می‌تواند اهداف توسعه صنعتی کشور در بخش‌های مختلفی از جمله نوسازی ناوگان تجاری، کشتی‌ها... به گزارش بولتن نیوز، حسین مدرس خیابانی در بازدید از سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران با اشاره به اولویت‌های کنونی کشور و نقش سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران در این وضعیت، گفت: امروز کشور در شرایط جدیدی قرار دارد که اقتصاد ایران از نفت و درآمدهای نفتی جدا شده و به سمت تأمین مالی ارزی از محل صادرات غیرنفتی حرکت کرده؛ به نحوی که باید برخی از روش‌های مدیریتی و واگذاری‌هایی که در دولت رخ می‌دهد نسبت به گذشته تغییر کرده و با روش‌های کارآمد مدیریت شود. سرپرست وزارت صنعت، معدن و تجارت با بیان اینکه نقش‌آفرینی ایدرو در اقتصاد ایران نیز باید به تناسب همین وضعیت باشد افزود: اتمام پروژه‌های نیمه‌تمام و واگذاری آنها به بخش‌خصوصی یکی از راهکارهایی است که در اختیار سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران برای تأمین منابع مالی و ورود آن به حوزه سرمایه‌گذاری‌های جدید است؛ چراکه محدودیت‌های منابع مالی دولت، اجازه سرمایه‌گذاری در اجرای پروژه‌های نو را به دستگاه‌های دولتی نخواهد داد. وی با تأکید بر ضرورت خروج از وابستگی‌های ارزی به منابع دولت و استقلال ارزی بخش‌های مختلف صنعتی و معدنی کشور، تصریح کرد: اولویت تأمین ارزی از محل منابع ارز دولتی با کالاهای اساسی، نهاده‌های دامی و دارو و تجهیزات پزشکی است؛ به همین دلیل قطع وابستگی ارزی تأمین مواد اولیه مورد نیاز تولید در دستور کار قرار گرفته و تلاش داریم تا با پیشبرد اهداف مرتبط با ساخت داخلی، زمینه را برای رونق تولید با اتکال به منابع و مواد اولیه و تجهیزات داخلی فراهم نمائیم. به گفته مدرس خیابانی، یکی از

برنامه‌های وزارت صنعت، معدن و تجارت آن است که با تغییر در یکی از معاونت‌های خود، ساختاری برای توسعه ساخت داخلی فراهم کرده و به موازات آن، یکی از سازمان‌های توسعه‌ای این وزارتخانه نیز بر روی ساخت داخلی متمرکز خواهد شد. وی با تأکید بر اینکه ایدرو باید ساختارهای متناسب با ساخت داخل را ایجاد نماید، خاطرنشان کرد: این سازمان به عنوان یکی از معاونت‌های غیرستادی وزارت صنعت، معدن و تجارت پشتیبان ساخت داخلی و تعمیق آن باشد. سرپرست وزارت صنعت، معدن و تجارت با اشاره به پروژه‌های اولویت‌دار سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران در سال ۹۹ خاطرنشان کرد: با توجه به محدودیت‌هایی که پیش روی اقتصاد ایران به لحاظ تحریم‌های بین‌المللی قرار گرفته، تولید نباید صرفاً با تکیه بر وجود یا عدم وجود مزیت‌های نسبی برنامه‌ریزی شود؛ بلکه باید سراغ کارهای نشدنی رفت و در شرایطی که کشور در جنگ اقتصادی با دنیا قرار دارد، سازمان‌هایی همچون سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران باید با برند ارزشمند خود وارد عرصه شده و یک کار جهادی را در جهش تولید و افزایش عمق ساخت داخل رقم زند. وی اظهار داشت: امسال بعد از دو سال رشد منفی در عرصه تولید خودرو، ۲۴۶ هزار دستگاه خودرو در سه ماهه ابتدای سال جاری تولید شده که نسبت به مدت مشابه سال قبل، با ۱۸ درصد رشد مواجه بوده است. مدرس خیابانی با تأکید بر اینکه امروز کشور به مدیر نیاز ندارد، بلکه فرمانده می‌خواهد، خاطرنشان کرد: سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران باید در نقش یک فرمانده در عرصه صنعت کشور وارد شده و اتمام پروژه‌های نیمه تمام را در دستورکار قرار دهد؛ ضمن اینکه به موازات آن بر روی پروژه توسعه محور شرق و غرب متمرکز شده و پروژه‌ها را در این حوزه با تمرکز بر همکاری با بخش خصوصی پیش برد. وی اظهار داشت: نوسازی ناوگان تجاری، جادر مشکی، تولید تاپر سنگین و موتورسیکلت برقی از جمله اولویت‌های تعیین شده برای سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران است؛ ضمن اینکه در مناطق ویژه سرمایه‌گذاری که در حوزه ایدرو تعریف شده نیز باید از محل جذب سرمایه‌گذار، توسعه صورت گیرد و زیرساختها تکمیل گردند. مدرس خیابانی تأکید کرد: امروز باید پروژه بازآفرینی نقش ایدرو در صنعت کشور را کلید زد و مأموریت‌های مهم این حوزه را با تمرکز بر داخلی سازی پیش برد؛ چرا که دیگر کشور نمی‌تواند منتظر حضور خارجی‌ها بوده و باید خود به فناوری دست یابد؛ این در حالی است که سند راهبردی ۲۵ ساله ایران و چین که دارای مزیت‌های بسیار مهمی است در بخش‌های مختلفی از جمله نوسازی ناوگان تجاری، کشنده‌ها، موتور برقی، گیربکس اتوماتیک، تاپر سنگین و کشتی سازی می‌تواند اهداف توسعه صنعتی کشور را محقق نماید. وی افزود: نگاه سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران به عنوان یک سازمان توسعه‌ای باید یک نگاه رو به آینده باشد که هم اکنون این اتفاق رخ داده و ساختمانی نیز در محل این سازمان به شرکتهای دانش بنیان اختصاص داده شده تا این نگاه در بخش‌های مختلف ایدرو ساری و جاری شود. منبع: خبرگزاری مهر

خبرنامه: - حدیث هفته (۱۸):

«خصلت های جلب محبت»

(بمناسبت سالگرد شهادت جواد الائمه علیه السلام)

امام محمد تقی، جواد الائمه که سلام خدا بر او و خاندانش باد، فرمود:

ثَلَاثُ خِصَالٍ تَجْتَلِبُ بِهِنَّ الْمَحَبَّةُ: الْإِنصَافُ فِي
الْمُعَاشَرَةِ، وَالْمُوَاسَاةُ فِي الشَّدَّةِ، وَالْإِنْطِوَاعُ وَ
الرُّجُوعُ إِلَى قَلْبِ سَلِيمٍ.

سه خصلت جلب محبت می کند:

انصاف در معاشرت با مردم، همدردی در
مشکلات آن ها، همراه و همدم شدن با معنویات.

«کشف الغمّه، ج ۲، ص ۳۴۹»

به «خبرنامه»

"انجمن دوستی ایران و چین" «««

در شبکه اجتماعی و پیام رسان "ایتا" پیوندید.

گردآوری اخبار از خبرگزاریها و رسانه های جمعی کشور،

<https://eitaa.com/joinchat/1110769700C402bc63474>

پل ارتباطی با اعضا:

(فقط پیامک): ۰۹۲۲۱۰۴۶۸۶۷

✉: icfabulliten@gmail.com

<http://ircfa.ir>